Proletari din toate țările, uniți-vă!

Romînia liberă

ORGANUL SFATURILOR POPULARE DIN REPUBLICA POPULARĂ ROMÎNĂ

Anul XII Nr. 3092
—
4 pagini
20 bani
—
Duminică
12 septembrie 1954

IN NUMĂRUL DE AZI

— REMUS LUCA: Schiță — Bocancii lui Mișca. (pag. 2-a)
— S. DAMIAN: Chipul lui Adam Jora. (pag. 2-a)
— TEODOR SUCIU: Pe marginea proiectului de Directive cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2—3 ani — Posibilități mari pentru dezvoltarea agriculturii în regiunea Cluj. (pag. 3-a)
— I. FICIU: Pe meleagurile patriei. (pag. 3-a)
— Congresul anual al sindicatelor britanice și-a încheiat lucrările. (pag. 3-a)
— In Consiliul de Securitate. (pag. 3-a)
— Bandele ciancaișiste continuă acțiunile provocatoare împotriva R.P. Chineze. (pag. 4-a)
— Samavolniciile soldaților francezi în Vietnamul de nord. (pag. 4-a)
— A. SOLOMON: O nouă verigă în lanțul planurilor agresive ale S.U.A. (pag. 4-a)

O necesitate vitală a zilelor noastre

Ziarele de ieri au publicat declarația Ministerului Afacerilor Externe al U.R.S.S., declarație care se ocupă de situația politică internațională rezultată ca urmare a respingerii de către Adunarea Națională franceză a tratatului de la Paris, cu privire la crearea așa numitei „comunități defensive europene". Eșecul planurilor de creare a acestei agresive alianțe militare vest-europene a fost salutat cu satisfacție nu numai de către popoarele Europei ci și de întreaga opinie publică mondială. Pentru toate popoarele a apărut limpede că hotărîrea adoptată de Adunarea Națională franceză corespunde sarcinilor întăririi păcii și aduce o contribuție de seamă la micșorarea încordării internaționale.

Poporul nostru a urmărit cu o deosebită atenție lupta politică care s-a dus cu prilejul dezbaterilor din parlamentul francez. Poporul nostru, interesat direct în problema asigurării securității colective în Europa, și-a exprimat simpatia și solidaritatea sa cu lupta forțelor patriotice franceze împotriva planurilor mîrșave care amenință securitatea Europei și independența Franței. In nenumărate adunări care au avut loc, muncitorii din fabrici, țărănimea de pe ogoare, intelectualii, întregul nostru popor iubitor de pace, au salutat cu bucurie marea victorie a forțelor patriotice franceze care au dat o puternică lovitură planurilor americane de refacere a militarismului german.

Respingerea de către Adunarea Națională franceză a tratatului de la Paris a arătat că pentru Franța este posibilă trecerea la o politică externă de sine stătătoare. Votul a arătat că poporul francez poate să-și impună voința de a aduce Franța pe acest drum, în pofida presiunilor grosolane și a amestecului exercitat de Washington în afacerile interne ale poporului francez.

Partizanii „comunității defensive europene" și deci ai refacerii Wehrmacht-ului, au căutat să convingă Franța că singura modalitate de a „controla" reînarmarea Germaniei occidentale ar fi asigurată prin ratificarea tratatului de la Paris. In fața poporului francez a fost afișată această falsă alternativă: înarmarea Germaniei occidentale în cadrul C.D.E., sau înarmarea ei fără Franța și împotriva ei. Guvernanții americani și marionetele lor din occident au mai recurs și la un alt argument, la fel de amăgitor ca și celelalte: intrarea Franței în C.D.E. ar spori prestigiul Franței și ar întări poziția acesteia — și a celorlalte puteri occidentale — în tratativele purtate cu Uniunea Sovietică.

Acum doi-trei ani cînd a început să fie ventilată ideea creării C.D.E., asemenea argumente înșelătoare poate că ar mai fi convins pe unii naivi, deoarece sensul planului „armatei europene" nu era așa de bine cunoscut. Astăzi, cunoscîndu-se pe deplin prevederile acordului de la Paris și sensul protocolurilor secrete ale acestuia, a ieșit cu prisosință în evidență că Franța și-ar fi pierdut rangul de mare putere. Acest fapt ar fi constituit un pericol serios pentru securitatea Europei. O Franță slăbită, fără o armată proprie, subordonată conducerii revanșarzilor de la Bonn, nu ar mai fi putut să se opună primejdiei evidente a militarismului german renăscut. Patrioții francezi au respins de aceea aceste planuri considerînd că prestigiul Franței poate fi întărit și rolul ei de mare putere păstrat, numai cu condiția ducerii unei politici independente, de sine stătătoare.

Popoarele europene, printre care și poporul francez, au respins ideea constituirii unui bloc militar format din șase state, conștiente fiind de pericolul care se năștea pentru securitatea lor și de pericolul dezlănțuirii unui nou război cu toate consecințele lui îngrozitoare. După cum se arată în Declarația Ministerului Afacerilor Externe al U.R.S.S., această alarmă a popoarelor Europei în fața renașterii mașinii de război germane este de înțeles, deoarece un nou conflict mondial ar produce pagube incomparabil mai mari de cît în trecut. „Acest lucru trebuie subliniat cu atît mai mult cu cît au apărut armele atomice, cu hidrogen și alte tipuri de arme de exterminare în masă. Este de înțeles îndeosebi alarma pe care o manifestă popoarele din regiunile Europei cu populația cea mai densă, unde pe teritorii relativ limitate sînt concentrate centrele vitale ale statelor, inclusiv cele mai mari orașe cu monumentele lor seculare de cultură materială și spirituală."

Faptul că încercările de constituire a C.D.E. au suferit un lamentabil eșec nu a fost de natură să slăbească vigilența popoarelor față de noile planuri ale ațîțătorilor la război. Cercurile guvernante americane caută pe toate căile să pună la punct alte combinații pentru alcătuirea unei alianțe militare vest-europene, care să permită refacerea mașinii de război germane. Un comentator al ziarului „Wall-Street Journal" scria în ajunul dezbaterilor din Adunarea Națională franceză: „Statele Unite vor înarma Germania. Noi vom face aceasta, indiferent dacă Franța va merge cu noi și indiferent dacă tratatul cu privire la comunitatea defensivă europeană va rămîne în picioare. Președintele Eisenhower, secretarul de stat Dulles și consiliul securității naționale au și adoptat o hotărîre în această problemă". In momentul de față se preconizează reînarmarea Germaniei occidentale prin includerea ei în pactul nord-atlantic. Ziarul englez „Daily Mail" scrie că, după eșecul C.D.E., aceasta ar fi „metoda cea mai rapidă de reînarmare a germanilor". Presa occidentală nu poate ascunde însă faptul că această cale va întîmpina cel puțin tot atîtea greutăți ca și C.D.E. „Daily Telegraph and Morning Post" scrie în acest sens că includerea statului de la Bonn în uniunea atlantică este inacceptabilă pentru Franța. „Times" prevede că în Franța „mulți vor prefera mai curînd să spere în dezarmare printr-o înțelegere cu Rusia, decît să mizeze pe înarmarea Germaniei pe scară largă".

Cercurile guvernante ale puterilor occidentale încearcă să pună bazele unei noi coaliții militariste, ele încearcă să remilitarizeze cu orice preț Germania occidentală, împotriva voinței popoarelor Europei, împotriva voinței înseși a poporului german, care aspiră către unificarea pașnică a țării sale. Acest lucru arată cu prisosință că puterile occidentale nu sînt dispuse să contribuie la reglementarea problemei germane pe cale pașnică și nici la asigurarea securității colective în Europa. Or, este limpede că înglobarea Germaniei occidentale într-o alianță militaristă ar permanentiza scindarea Germaniei, ar face imposibilă reunificarea celor două părți ale Germaniei. Posibilitățile pentru rezolvarea problemei germane nu au fost însă epuizate.

O problemă vitală a zilelor noastre o constituie asigurarea securității colective în Europa. Interesele popoarelor cer ca în locul unor grupări militariste restrînse să se creeze un sistem de securitate colectivă bazat pe unirea eforturilor tuturor statelor europene. Rezolvarea problemei germane și asigurarea securității colective în Europa ar corespunde intereselor tuturor statelor.

Succesul conferinței de la Geneva arată că este perfect posibilă reglementarea problemelor litigioase pe calea tratativelor. Popoarele Europei, și laolaltă cu ele și poporul romîn, sprijină inițiativele Uniunii Sovietice în vederea încheierii unui acord cu privire la problema germană și asigurării securității colective în Europa.

Un nou spectacol al Ansamblului de cîntece și dansuri al Armatei Populare Chineze de Eliberare

Ansamblul de cîntece și dansuri al Armatei Populare Chineze de Eliberare a prezentat sîmbătă seara la Stadionul Giulești un nou spectacol.

Inaintea spectacolului a luat cuvîntul Tun Siau-u, loctiitor al conducătorului Ansamblului, care a salutat în numele Ansamblului pe spectatori.

Miile de oameni ai muncii prezenți la acest spectacol au răsplătit cu îndelungi aplauze pe solii artei chineze.

Cîntecele, interpretate de corul mixt al Ansamblului, au sugerat cu multă forță sentimentele comune care însuflețesc lupta popoarelor din întreaga lume pentru pace și prietenie. De un deosebit succes s-au bucurat cîntecele: „Popoarele din lumea întreagă sînt strîns unite" de Țui Si-sian și „Cîntecul partizanilor păcii" de Ion Chirescu, laureat al Premiului de Stat, „Marșul Armatei Populare Chineze de Eliberare" de Cijen Lui-cen și „Cîntec despre Armata Sovietică" de Alexandrov.

Cîntecul popular din provincia Sican „Adunați-vă fetele", în care se cîntă cu căldură și duioșie vitejia Armatei Populare Chineze de Eliberare, cîntecul popular din provincia Iunnan, „Murmurul pîrîiașului" și alte melodii din folclorul chinez, interpretate la un înalt nivel artistic de corul mixt al Ansamblului, au oglindit încă odată bogăția artei populare chineze. De un deosebit succes s-au bucurat de asemenea cîntecul popular romînesc „A plecat Gheorghiță militar", „Cîntecul artileriștilor din artileria de pe litoral" executate de corul bărbătesc, precum și cîntecul „Trăiască Mao Țze-dun", cîntecul popular romînesc „Ileană, Ileană", „Cîntec despre primăvară" și cîntecul popular slovac „Joacă, joacă" interpretate de corul de femei.

Piesa muzicală „Soarele nu apune" și o arie din opera „Elixirul dragostei" de Donizzetti, interpretate de solistul Lo Cien-cui, laureat al celui de al IV-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților de la București, au fost îndelung aplaudate. La cererea spectatorilor, Lo Cien-cui a interpretat o arie din opera „Mireasa vîndută" de Smetana.

De asemenea, aria din opera chineză „Căsătoria lui Seao Er-hi" interpretată de solista Su Sin-lan, și cîntecul sovietic „Rusia" de Novikov interpretat de solistul Li Șu-nie, precum și melodiile populare chineze interpretate de orchestra de instrumente populare s-au bucurat de mult succes.

Ropote îndelungate de aplauze au răsplătit măiestria dansatorilor chinezi. Dansul „O nuntă la Miao", dansul „Sabai", dansul „Toba de infanterie" și altele, au impresionat prin perfecțiunea execuției, prin frumusețea mișcărilor și a costumelor.

In încheierea spectacolului a fost prezentată opera clasică chineză „Regele maimuțelor își procură armele din palatul regelui dragon". Au interpretat cu măiestrie artistică, în regia lui Liu Iuan-tun, artiștii Cijan Cijen-u, Go Tzinguan, Și Te-lian, și Go Iuan-fin.

Au fost oferite membrilor Ansamblului buchete de flori. Publicul a manifestat îndelung pentru prietenia ce leagă poporul romîn de marele popor chinez.

(Agerpres)

Din Republica noastră Populară

Constituirea Comitetului Național pentru sărbătorirea „Lunii prieteniei romîno-sovietice"

Sîmbătă la amiază a avut loc la sediul Consiliului General A.R.L.U.S., ședința de constituire a Comitetului Național pentru sărbătorirea „Lunii prieteniei romîno-sovietice".

La ședință au participat tovarășii: dr. P. Groza, Gh. Apostol, acad. prof. dr. C. I. Parhon, D. Coliu, acad. I. Murgulescu, D. Petrescu, Constanța Crăciun, Gh. Hossu, acad. P. Constantinescu-Iași, M. Roller, conducători ai organizațiilor de masă, personalități ale vieții științifice și artistice, fruntași în producție, reprezentanți ai presei romîne și străine.

Au participat de asemenea P. S. Dedușkin, consilier al Ambasadei U.R.S.S. la București, V. I. Skorniakov, atașat al Ambasadei, și D. E. Belov, reprezentantul permanent al V.O.K.S.-ului în țara noastră.

Ședința a fost prezidată de acad. prof. dr. C. I. Parhon, președintele A.R.L.U.S.-ului, care vorbind despre amploarea pe care o va avea sărbătorirea „Lunii prieteniei romîno-sovietice" a subliniat că în acest an, tradiționala sărbătoare a prieteniei dintre poporul romîn și cel sovietic va coincide cu cel de al II-lea Congres al Partidului Muncitoresc Romîn și cu împlinirea a 10 ani de existență a A.R.L.U.S.-ului.

Participanții la ședință au aprobat apoi în unanimitate propunerile făcute de tov. Sanda Ranghet, secretar al Consiliului General A.R.L.U.S., cu privire la componența Comitetului Național pentru sărbătorirea „Lunii prieteniei romîno-sovietice".

A fost adoptat planul de desfășurare a manifestărilor din cadrul „Lunii prieteniei romîno-sovietice", expus de tov. Gh. Hossu, vicepreședinte al A.R.L.U.S.-ului.

Participanții au manifestat cu căldură pentru prietenia indestructibilă care unește poporul romîn cu poporul sovietic.

Comitetul Național pentru sărbătorirea „Lunii prieteniei romîno-sovietice"

Adochiței Constantin, brigadier zootehnist la gospodăria agricolă de stat Cotușca, regiunea Suceava, Erou al Muncii Socialiste; **Alexovici Antoaneta**, filatoare, fruntașă în producție la Uzinele textile „7 Noiembrie" din București; **Apostol Gheorghe**, prim secretar al C.C. al P.M.R.; **Baicu Aur**, brigadier fruntaș la gospodăria agricolă colectivă Călărașii Vechi, regiunea București; **Baiu Afanase**, strungar — șef de secție — la Uzinele de tractoare „Ernst Thälmann" din Orașul Stalin, fruntaș în producție; **Banbucian Krikor**, director de secție la Institutul „Dr. V. Babeș"; **Benetato Grigore**, profesor universitar — Cluj, membru corespondent al Academiei R.P.R.; **Beniuc Mihai**, secretar al Uniunii Scriitorilor din R.P.R., laureat al Premiului de Stat; **Bodnăraș Emil**, ministrul Forțelor Armate ale R.P.R.; **Bodnăraș Manole**, președintele Comitetului pentru cultură fizică și sport; **Bogdan Iosif**, vicepreședinte al ARLUS-ului, loctiitor al ministrului Sănătății; **Geo Bogza**, scriitor; **Bughi Pal**, președintele comitetului executiv al sfatului popular al Regiunii Autonome Maghiare; **Breitenștein Ernest**, redactor șef al ziarului „Neuer Weg"; **Bunaciu Avram**, secretar al Prezidiului Marii Adunări Naționale; **Caragea Boris**, sculptor, laureat al Premiului de Stat; **Cernătescu Radu**, academician; **Chișinevschi Iosif**, prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri; **Coliu Dumitru**, prim secretar al Comitetului regional București al P.M.R.; **Constantinescu-Iași Petre**, academician, ministrul Cultelor; **Crăciun Constanța**, ministrul Culturii; **Danielopolu Daniel**, academician; **Deșliu Dan**, poet laureat al Premiului de Stat; **Dinculescu Constantin**, rectorul Institutului Politehnic din București, membru corespondent al Academiei R.P.R.; **Dumitrescu Ion**, compozitor, laureat al Premiului de Stat; **Enescu Stela**, președinta Comitetului Femeilor Democrate din R.P.R.; **Fulger Cornel**, prim secretar al C.C. al U.T.M.; **Georgescu George**, dirijor, artist al poporului din R.P.R., laureat al Premiului de Stat; **Gheorghiu-Dej Gheorghe**, președintele Consiliului de Miniștri; **Gheorghiu S. Ion**, academician, directorul Institutului de Energetică al Academiei R.P.R.; **Gherman Mircea**, secretar al Consiliului Central al Sindicatelor; **Groza Petru**, președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale; **Haidu Iuliu**, miner, șef de brigadă la mina Petrila, Erou al Muncii Socialiste; **Hossu Gheorghe**, vicepreședinte al ARLUS-ului, ministrul Construcțiilor și al Industriei Materialelor de Construcții; **Iser Iosif**, pictor, artist al poporului din R.P.R.; **Kovacs György**, scriitor, laureat al Premiului de Stat; **Livescu Jean**, rectorul Universității „Al. I. Cuza" din Iași; **Lupu Nicolae**, academician; **Manole Ofelia**, secretar al Comitetului regional București al P.M.R.; **Manolescu Ion**, artist al poporului din R.P.R.; **Mendelsohn Alfred**, compozitor, laureat al Premiului de Stat; **Menkeș Benedict**, directorul Bazei Științifice din Timișoara a Academiei R.P.R., membru corespondent al Academiei R.P.R.; **Mezincescu Eduard**, vicepreședinte al SRSC; **Miller Alexandru**, profesor universitar, membru onorific al Academiei R.P.R.; **Moraru Stelian**, președintele Consiliului Central al Sindicatelor; **Murgulescu Ilie**, ministrul Invățămîntului; **Nyarady Erasmus**, academician; **Nicolaev Eugen**, membru în Consiliul General ARLUS; **Parhon I. C.**, academician, președintele ARLUS-ului; **Petrescu Cezar**, scriitor, laureat al Premiului de Stat; **Petrescu Dumitru**, ministrul Finanțelor; **Petrovici Emil**, academician, vicepreședinte al ARLUS-ului; **Pik Gheorghe**, director al Institutului de Studii Romîno-Sovietic; **Popescu Constantin**, ministrul Agriculturii și Silviculturii; **Popescu Doreanu Nicolae**, vicepreședinte al ASIT; **Priadcenco Alexandru**, director de secție la Institutul de Cercetări Agronomice; **Ripan Raluca**, academician; **Ranghet Sanda**, secretar al Consiliului General ARLUS; **Răutu Leonte**, profesor universitar; **Rodan Eugen**, secretar al Consiliului General ARLUS; **Roller Mihail**, academician; **Roșianu Mihail**, președintele Institutului Romîn pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea; **Sadoveanu Mihail**, academician, laureat al Premiului de Stat; **Sălăjan Leontin**, general locotenent, prim loctiitor al ministrului Forțelor Armate ale R.P.R.; **Săvulescu Traian**, academician, președintele Academiei R.P.R., laureat al Premiului de Stat; **Sebastian Rusan**, mitropolit al Moldovei și Sucevei; **Silvestri Constantin**, dirijor, directorul Teatrului de Operă și Balet, laureat al Premiului de Stat; **Socor Matei**, compozitor, vicepreședinte al Consiliului General ARLUS, laureat al Premiului de Stat; **Spacu Gheorghe**, academician; **Teșa Nicolae**, secretar al Consiliului General ARLUS; **Toma Prună**, președintele gospodăriei agricole colective „Flamura Roșie", comuna Tîrzii, regiunea Iași; **Toma Sorin**, redactor șef al ziarului „Scînteia"; **Tutoveanu Ion**, general locotenent; **Vasilache Constantin**, strungar la Uzinele metalurgice „Gh. Gheorghiu-Dej" Tîrgoviște, Erou al Muncii Socialiste; **Vasiliu Birlic Grigore**, artist emerit al R.P.R., laureat al Premiului de Stat; **Vencov Ștefan**, academician, prim secretar al Academiei R.P.R.; **Vidrașcu Gheorghe**, președintele comitetului executiv al sfatului popular al Capitalei; **Zaharia Gheorghe**, general maior, redactor șef al ziarului „Apărarea Patriei".

Brigadă fruntașă

Brigadiera Georgeta Tudor este o fată mărunțică, blondă, cu ochii albaștri. A împlinit nu de mult 17 primăveri. Mereu veselă, dar aprigă la lucru. Așa o cunosc muncitorii întreprinderii „Dacia" din Capitală.

In urmă cu doi ani, terminînd școala profesională a fost repartizată la secția filatură a fabricii „Dacia". Străduința cu care muncea pentru depășirea planului, dar mai ales atenția pe care o dădea calității firelor, au făcut ca ea să se evidențieze din primele zile de lucru. Deseori muncitorii o auzeau spunînd: „Din materialul confecționat cu aceste fire s-ar putea să-mi cumpăr și eu o rochiță, de aceea trebuie să fie de calitate bună".

Felul ei conștiincios de a lucra, dragostea și atenția cu care își ajută tovarășele din jur, i-au adus nu după mult timp — la propunerea lucrătoarelor — titlul și răspunderea de brigadieră. Cea mai tînără brigadieră din filatură.

Zi de zi, lună de lună, brigada tovarășei Georgeta Tudor a luptat mai întîi să realizeze planul, apoi pentru primul loc în întrecerea socialistă cu brigăzile conduse de Niculina Niță, Emilia Dan și altele. Cînd una cînd alta din brigăzi erau în frunte. In cursul acestui an însă tot mai des brigada nr. 5, din schimbul B, pe care o conduce cu pricepere tînăra brigadieră, s-a impus ca cea mai bună.

...Adunare generală pe întreprindere. Muncitorii, tehnicienii și inginerii ascultă rezultatele obținute în cursul lunii august. 9.500 kg. fire și circa 6.000 m.p. țesături finite peste plan. La aceste realizări și-au dat aportul lor și brigăzile întreprinderii.

In aplauzele muncitorilor, Georgeta Tudor primește cu mîndrie și emoție steagul U.T.M de brigadă fruntașă pe fabrică, răsplată pentru primul loc obținut în întrecerea socialistă. De la 1 august la 6 septembrie această brigadă a lucrat peste plan aproape 600 kg. fire de calitate superioară.

Angajamentul de a da zilnic cîte 10 kg. fire în plus a rămas mult în urmă. Acum brigada dă 20 kg. fire în plus.

La prețuirea și cinstea făcută, brigada fruntașă este hotărîtă să răspundă cu noi succese în lupta pentru tot mai multe fire și de calitate superioară.

Consfătuire cu oamenii de știință pentru îmbunătățirea activității științifice în agricultură

Zilele acestea a avut loc la sediul Comitetului Central al P.M.R. o consfătuire cu oamenii de știință. S-au dezbătut măsurile de îmbunătățire a activității științifice în domeniul agriculturii, în lumina proiectului Directivelor Congresului al II-lea al Partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2—3 ani.

Au participat tovarășii Gh. Gheorghiu-Dej, Gheorghe Apostol, Iosif Chișinevschi, Alexandru Moghioroș.

In cadrul dezbaterilor a luat cuvîntul acad. prof. Traian Săvulescu, președintele Academiei R.P.R., acad. prof. Ilie Murgulescu, prof. univ. G. Ionescu-Sisești, prof. univ. N. Sălăgeanu, rector al Universității C. I. Parhon, membru corespondent al Academiei R.P.R., biologul R. Palocsay, prof. C. C. Georgescu, membru corespondent al Academiei R.P.R., prof univ. Priadcenco, membru corespondent al Academiei R.P.R., prof. univ. Alice Săvulescu, membru corespondent al Academiei R.P.R., prof. univ. Bucur-Iași, prof. univ. Ilie Popovici, director al Institutului de patologie animală și vegetală, Virgil Gligor, directorul Institutului de cercetări zootehnice, etc.

Participanții la dezbateri au făcut numeroase propuneri la proiectul de Directive al Congresului al II-lea al Partidului și cu privire la intensificarea activității științifice pusă în slujba dezvoltării agriculturii în următorii 2—3 ani.

Se extind suprafețele arabile

GALAȚI. — Insuflețiți de proiectul C.C. al P.M.R. în legătură cu Directivele Congresului al II-lea al Partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2—3 ani, țăranii muncitori din multe comune ale raionului Filimon Sîrbu din regiunea Galați, cu sprijinul sfaturilor populare, lucrează cu sîrguință la extinderea suprafețelor arabile prin darea în folosință a terenurilor neproductive. Pe malurile rîului Buzău sînt sute de hectare de teren care pot deveni terenuri fertile. Uneori, cînd apele Buzăului se revarsă, aceste terenuri nu pot fi folosite nici ca pășune. Pe majoritatea din ele au crescut mărăcinișuri făcîndu-le inaccesibile pășunatului. In ultimii ani, din inițiativa sfaturilor populare, o parte din aceste terenuri s-au îndiguit și cultivat cu plante furajere. Mai există încă suprafețe însemnate care pot fi redate agriculturii. In ultimul timp, după apariția proiectului de Directive, acțiunea de curățire și desțelenire a terenurilor neproductive a cuprins un mare număr de țărani muncitori. In numeroase comune din raion printre care Jirlău, Galbenu, C. A. Rosetti, Filimon Sîrbu și altele, au fost desțelenite în ultimul timp încă 167 hectare teren neproductiv care va fi însămînțat în toamna aceasta cu secară furajeră. (Agerpres).

Spectacol de gală prezentat de artiștii sovietici

Sîmbătă seara a avut loc în sala Teatrului de Operă și Balet al R.P.R. spectacolul de gală prezentat de grupul de artiști sovietici care au venit în țara noastră cu prilejul sărbătoririi zilei de 23 August.

Au asistat tovarășii: Gh. Gheorghiu-Dej, Gh. Apostol, Al. Moghioroș, C. Pîrvulescu, M. Dalea, acad. prof. dr. C. I. Parhon, M. Mujic, S. Bughici, acad. I. Murgulescu, Constanța Crăciun, Sorin Toma, Liuba Chișinevschi, Ghizela Vass, membri ai C.C. al P.M.R., miniștri, reprezentanți ai organizațiilor centrale obștești și culturale, reprezentanți de frunte ai științei și artei, numeroși oameni ai muncii.

Au asistat membri ai corpului diplomatic.

Concertul artiștilor sovietici a început cu „andante cantabile" din concertul nr. 1 pentru cvartet de coarde de Ceaikovski, și „Passacaglia" de Haendel-Aslamazian, interpretat de cvartetul de stat „P. I. Ceaikovski": la vioara I-a — Iulian Sitkovețki, laureat al Concursului Unional și al Concursurilor internaționale de la Varșovia și Praga, vioara 2-a — Anton Sarcoev, laureat al Concursului Internațional de la Praga, violă — Rudolf Barșai — laureat al Concursului Internațional de la Budapesta, violoncel — Iacov Slobodkin, laureat al Concursului Unional și al Concursului Internațional de la Praga.

Publicul a urmărit cu mare interes pe tinerii maeștri ai arcușului care, reuniți în cvartet, au interpretat cele două piese cu deosebită finețe și sensibilitate, cu omogenitate și claritate desăvîrșită.

Un alt virtuos pe care publicul l-a aplaudat îndelung este pianistul Victor Merjanov, laureat al Concursului Unional și al celui de al IV-lea Concurs internațional „Chopin" de la Varșovia. El a interpretat „Coral" de Bach, „Humoreasca" de Ceaikovski și un studiu de Scriabin. Cele trei piese interpretate i-au cerut artistului desfășurarea tuturor posibilităților sale. Pianistul a impresionat pe ascultători prin fina sa sensibilitate și prin tehnica desăvîrșită.

Solistul Teatrului Mare Academic de Stat al U.R.S.S., Evghenie Belov, laureat al Concursului Internațional de la Praga, a interpretat o arie din opera „Neron" de Rubinstein. Cu frumoasele sale calități vocale, baritonul liric Evghenie Belov a cîntat apoi „Clopoțelul" de Gurilov, pe care l-a interpretat cu deosebită căldură și farmec, trecînd de la un timbru sonor și energic la nuanțe fine, abia auzite.

Artistul sovietic a interpretat apoi o arie din opera „Yolantha" de Ceaikovski.

Iacov Slobodkin, violoncelist, a executat „Nocturna" de Chopin, „Dans țărănesc" de Dimitrescu, interpretat cu autenticitate și piesa de virtuozitate „Vîrtelnița" de Popper, care au fost mult aplaudate.

Soprana dramatică Evghenia Smolenskaia, artistă emerită a R.S.F.S.R., solistă a Teatrului Mare Academic de Stat al U.R.S.S., laureată a Concursului Unional și a Concursului Internațional de la Budapesta s-a bucurat de o caldă apreciere din partea publicului auditor.

Ea a interpretat cunoscuta romanță „Noaptea" de Rubinstein și o arie din opera „Un zaporojean pe Dunăre" de Gulak — Artemovski. Cele două arii au fost redate cu un adînc sentiment dramatic de către cîntăreață, care a dovedit valoroase resurse vocale și interpretative.

In partea a doua a programului, orchestra simfonică a Filarmonicii de Stat din București a interpretat uvertura la opera „Ruslan și Ludmila" de Glinka și Rapsodia I-a de Enescu. A dirijat Niazi, maestru emerit al artei din R.S.S. Azerbaidjană, laureat al Premiului Stalin, prim dirijor al orchestrei simfonice de stat „Uzeir Gadjibekov" din Azerbaidjan. Datorită înțelegerii profunde a conținutului lucrărilor și redării sensibile, clare și deosebit de convingătoare, dirijorul Niazi s-a bucurat de un mare succes. Indeosebi în Rapsodia I-a de Enescu, maestrul sovietic a reușit să redea caracterul optimist al lucrării.

Un mare succes l-a obținut soprana Valentina Maximova, solistă a Teatrului Academic de Operă și Balet „Kirov" din Leningrad, laureată a Concursului Internațional de la Berlin. Ea a interpretat partea a doua a „Concertului pentru soprană de coloratură și orchestră" de Glier, concert care cere o mare virtuozitate și înalte calități vocale. Valentina Maximova a reușit să interpreteze concertul cu o mare măiestrie.

Vocea sa limpede, puternică și colorată, măiestria ei interpretativă, dovedesc nivelul înalt la care a ajuns școala muzicală sovietică. Soprana Valentina Maximova a fost în repetate rînduri aplaudată furtunos de către public.

Iulian Sitkovețki a interpretat apoi Rondo capricioso pentru vioară și orchestră de Saint-Saens. Publicul, care apreciase arta tînărului artist sovietic în cadrul cvartetului de stat „P. I. Ceaikovski", a admirat din nou înalta tehnică a violonistului, sensibilitatea sa profundă.

Concertul s-a încheiat prin interpretarea de către orchestra simfonică a Filarmonicii de Stat din București, dirijată de Niazi, a două lucrări, „Dansul Săbiilor" de Haciaturian și „Cortegiu" de Kara Karaev, care au fost de asemenea viu aplaudate de public.

Spectatorii au făcut o entuziastă manifestare de simpatie și admirație artiștilor sovietici.

In numele oamenilor artei muzicale și al publicului din țara noastră, compozitorul Zeno Vancea, maestru emerit al artei din R.P.R., a adresat artiștilor sovietici un călduros cuvînt de salut:

Vizita dvs. în mijlocul nostru ne-a produs o mare bucurie. Concertele pe care le-ați dat în București, cît și în cîteva centre importante ale țării, au lăsat amintiri de neuitat.

Interpretarea atît de autentică a capodoperelor muzicii clasice ruse și sovietice și a muzicii clasice universale la un nivel de înaltă măiestrie au fost pentru noi fericite prilejuri de învățăminte artistice. Succesul obținut de dvs., ovațiile entuziaste ale publicului nostru, constituie o dovadă a deosebitei prețuiri de care se bucură arta sovietică în rîndurile muzicienilor și a publicului din țara noastră.

Știm cu toții ce rol important îl are arta și mai ales muzica în adîncirea relațiilor prietenești între popoare. De aceea vizita dvs. în țara noastră, vizită care a coincis cu concertele artiștilor romîni la Moscova și alte orașe importante ale Uniunii Sovietice, este considerată de noi ca o nouă și prețioasă contribuție la adîncirea și mai temeinică a relațiilor prietenești, care unesc popoarele noastre.

Vă rugăm ca, întorcîndu-vă în minunata dvs. patrie să transmiteți artiștilor și întregului popor sovietic admirația noastră pentru arta sovietică, dragostea caldă a muzicienilor și publicului din țara noastră față de artiștii sovietici, sentimentele de caldă prietenie pentru marele popor sovietic.

A răspuns V. A. Vlasov, maestru emerit al artei din R.S.F.S.R., conducătorul grupului de artiști sovietici:

Permiteți-mi ca în numele grupului artiștilor sovietici veniți în țara dvs. cu prilejul sărbătoririi celei de a 10-a aniversări a eliberării Romîniei de către Armata Sovietică să mulțumesc pentru ospitalitatea caldă de care ne-am bucurat.

In timpul vizitei noastre în Republica Populară Romînă am dat concerte în București, Cluj, Orașul Stalin, Timișoara, Tg. Mureș și Iași, unde am întîlnit un mare interes față de arta sovietică, față de muzica și de interpreții sovietici. Pretutindeni am fost primiți cu căldură și prietenie. Nu vom uita niciodată publicul sensibil, entuziast, muzical pe care l-am întîlnit în toate orașele unde am dat concerte. Totodată ținem să remarcăm progresele uimitoare făcute în toate domeniile vieții culturale din R.P.R.

Vom pleca în patria noastră plini de bogate impresii despre minunatele zile petrecute în țara dvs.

Sperăm că atît concertele și recitalurile noastre, cît și cele prezentate de artiștii romîni în U.R.S.S. vor contribui și mai mult la întărirea relațiilor de prietenie dintre oamenii artei din Uniunea Sovietică și Republica Populară Romînă.

In aplauzele puternice ale numeroasei asistențe, un grup de artiști din care au făcut parte fruntași ai artei noastre muzicale au oferit solilor artei sovietice buchete de flori, semn de adîncă prețuire din partea poporului nostru.

*

Sîmbătă seara, după spectacolul de gală prezentat la Teatrul de Operă și Balet de artiștii sovietici care ne vizitează țara, Ministerul Culturii și A.R.L.U.S. au oferit în cinstea acestora o recepție la casa de oaspeți. (Agerpres).

SCHIŢA

BOCANCII LUI MIŞCA

Remus Luca

Îl cunoşti doar pe Mişca... El îi mai mare peste grajdurile de cai, c-avem două acum. Mişca îi ţigan de neamul lui, şi la începutul anului trecut s-au găsit vreo cîţiva care n-au vrut să-l primim în colectiv. Oameni negîndiţi ! Ziceau :

— Ţiganii-s oameni puturoşi, aşa-i felul lor...

Eu pe Mişca îl ştiam bine—că mi-e vecin — şi am început să fierb.

— Le place să trăiască uşor, mai mult din furtişag ori pomană...

Iar eu, care-i vedeam în fiecare zi cum lucra fără hodină ca să sature zece guri, abia mă mai ţineam să nu sar în sus de pe laviţă şi să strig : — Măgarilor !...

— Mişca are copii cam mulţi şi-nfulecă toată colectiva, ca iepurii scăpaţi între verze...

Mă uit la lume, şi mă uit la Mişca. Lumea-mpărţită ; unii rîdeau ca hăbăucii fără să le treacă prin gînd că-i vorba de viaţa unui om, alţii sîsîiau şi ţiţîiau, că nu le plăcea ce auzeau cu urechile lor, cum nu-mi plăcea nici mie ; alţii şedeau nepăsători, aşteptînd să voteze aşa ori aşa cum gîndeau ei că-i mai bine. Iar Mişca, în ultimul rînd, rezemat de perete, rotindu-şi cu frică ochii lui mari, se uita pe rînd la fiecare parcă rugîndu-l: taci, pentru dumnezeu, taci, rogu-mă ţie ! Şi cîteva guri sparte nu tăceau şi-l băgau pe om în toate spaimele. Ba Şopîngă-lunganul ăla deşirat, ăla ce are mare pricepere la vie şi-o gură spartă, a început batjocura. Zicea că Mişca-i prea negru şi are să sperie femeile noastre gravide.

Atunci n-am mai putut răbda. M-am sculat şi-am strigat :

— Da' de năsoiul tău cît un cep de butoi nu s-or speria? Că poţi răzăma gardul cu el. Şi-apoi ce ? Hurduc nu-i negru ? Mai găseşti unul ca el de negru în sat ? Şi Leonora, cît îi ea de bălană, nu s-a speriat de el... Şi trăiesc de cinciprezece ani laolaltă şi au copii şi mai negri şi mai bălani...

Lumea rîdea, dar mie nu-mi ardea de glumă. Eram mînios şi strigam c-ar fi putut să-mi pleznească ceva în gîtlej :

— Tovarăşi, ăsta-i rasism. Aşa, să ştiţi... Şi cine-mi umblă cu rasisme de-astea, să piară din ochii mei...

In sală s-a făcut o linişte mare şi eu m-am aşezat, muşcîndu-mi capetele mustăţilor.

După mine s-a sculat în picioare Precup, cel pe care l-am ales pe urmă secretar în organizaţia de bază, şi ni l-au omorît chiaburii astă-iarnă. Eh, mare păcat ! Mare păcat că nu ni l-am ştiut păzi. Era un bărbat cum rar întîlneşti printre noi ; avea inimă şi-avea şi cap...

El mi-a dat dreptate mie. A spus :

— Rasismul l-au născocit neoamenii, ticăloşii de fascişti, ca să-i facă pe oameni iară robi. Dar la noi îi egalitate. Şi romîn şi ungur şi ţigan, îs pe-un drept. Noi pe om îl cinstim după omenia lui ; cine-i harnic şi priceput are preţ. Şi Mişca-i şi priceput şi harnic, şi-i om de omenie.

Şi-avea Precup ăsta un glas, nu tare, dar te pătrundea ca un fier înroşit — şi se uita la lume blînd ca un frate cînd îşi dojeneşte mezinul.

— Mişca a fost totdeauna alături de noi. Puţini activişti a dus el cu căruţa lui, în patruzecişicinci, pe drumuri grele şi cîte odată cu primejdie ?...

Oamenii tăceau, se uitau unii la alţii şi se uitau la Mişca, dădeau din cap precum că : „Aşa-i. Ce-i drept, îi drept". Iar Mişca parcă ar fi înţeles tot pe dos lucrurile. Strîngea din fălci, apoi rîdea, încreţindu-şi obrajii negri ca tăciunele, şi iar se întrista. Îl vedeam stînd acolo la uşă, cu căciula lui veche, tocită, subţioară, cu hainele numai petice şi zdrenţe, desculţ (şi-ncă era de-abia prima săptămînă din martie, şi noaptea îngheţa pămîntul) — şi-mi venea să urlu : Măgarilor, de ce-l năpăstuiţi pe fratele vostru ?

Precup a vorbit mai departe :

— Poate că-l vom pune să lucre la grajdurile de cai. Mai ştiţi vreunul să cunoască la cai cum cunoaşte el ?

— Da, la grajduri să mă puneţi ! — strigă Mişca însufleţit. Îi strălucea faţa ca lustruită. — O să vedeţi ce cai or să iasă de sub mîinile mele.

Iar Şopîngă, ca prostul :

— Da, or ieşi nişte gloabe ca Ducipalul tău care nici nu mai nechează la iepe.

(Şopîngă se legase de calul lui Mişca, un armăsar bătrîn, chior şi slab de-l clătina vîntul).

Lumea rîdea şi nu prea.

Mişca se făcuse vînăt la chip :

— D-apoi... de-ai trăi şi tu numai cu paie, ca armăsarul meu, nici ţie nu ţi-ar veni să nechezi !...

Oi, ce-am mai rîs atunci de prostălăul ăla de Şopîngă !

Iar pe Mişca l-am primit în colectiv, cu Ducipalul lui, cu căruţa şi hamurile ; şi l-am pus grăjdar, iar Roza lui a fost repartizată la grădina de legume; cei doi feciori mai mari au intrat : Puşu la fierărie, Ghido într-o brigadă de cîmp, iar Clariţa, una din fete, la ferma de păsări.

Şi n-a trecut un an şi Mişca a ajuns şef peste grajdurile cailor ; şi mîna lui s-a şi văzut repede acolo : curăţenie ca-n spital şi rînduială ca-ntr-o cazarmă ; intri şi nu-ţi vine să crezi că eşti în grajd ; te uiţi la cai şi-ţi rîd ochii, că-s cai frumoşi de strălucesc şi nu-s slabi şi nici tare graşi. Şi-apoi să-i vezi trăgînd la ham !... Cai cum îs ai noştri n-are nimeni în toată regiunea ; n-a avut nici groful pe vremea lui.

Destul că la capătul anului, cînd am împărţit noi veniturile, s-a pomenit Mişca şi familia lui, bogaţi cum n-au fost toţi bunii şi moşii şi strămoşii lui la un loc; mai bine de cinci mii de lei a căpătat numai bani, şi a mai căpătat grîu şi cucuruz, cartofi şi varză, fîn şi paie, zahăr şi fasole, de nu mai ştia unde să le puie.

Nu-ţi mai spui de bucuria omului că rîdea şi plîngea de parcă şi-ar fi ieşit din minţi, şi tot cînta ceva pe limba lui, ceva tare trist şi apăsător, şi nevastă-sa-i tot zicea : „Taci Mişca, taci ! nu-l supăra pe dumnezeu"; dar el, că nu, că numai acum să mai cînte odată, pentru ultima oară şi să uite cîntecul ăsta pe veci : „Las' să se supere şi dumnezeu odată, zicea, că eu m-am supărat destul" ; iar Roza rîdea cu lacrimi în ochi şi-şi pupa copiii (şi-avea ce pupa, că erau nouă îngrămădiţi în jurul ei amestecîndu-şi laolaltă rîsul cu plînsul). Iţi spun drept, aveam şi eu lacrimi în ochi.

*

A doua zi după împărţirea veniturilor, mare furnicăraie la cooperativă ; om peste om şi strigăte şi rîsete, ca-ntre surzi, c-amu avînd şi ei bani, toţi voiau să cumpere de toate şi se sfădeau cu vînzătorul şi cu gestionarul şi cu preşedintele, pe rînd, că unul voia una, altul alta şi le voia îndată, într-o clipită, că el nu mai poate aştepta, că are treabă. „Al dracului, mă gîndeam eu, au aşteptat unii şi cîte treizeci, alţii cîte patruzeci de ani, şi-amu se scumpesc la cîteva minute ! Ce ţi-i omul !"

Şi-a răsărit şi Mişca pe-acolo, şi nu ştiu cum s-a făcut de-odată o linişte de-şi auzeau oamenii răsuflarea. Intrase Mişca înalt cum îi el, cu nişte paşi de cinci coţi şi se oprise în prag, în spatele lui se-nşirau Roza, surîzînd c-un fel de mîndrie nestăpînită, şi cei nouă copii, mici şi mari, arătîndu-şi dinţii lor albi ca de porţelan. Şi se uita Mişca la oameni, nu ştiu cum, într-un fel că nu puteai să nu-l bagi în seamă şi să nu fii cu luare-aminte la el. Sta acolo-n prag, parc-ar fi prins rădăcini şi-şi rotea ochii peste noi, mîndru şi fără să rîdă. Parc-ar fi vrut să ne spună : „Mă vedeţi ? Uitaţi-vă bine. Eu îs ! Mişca ! Mişca de la grajduri. Am venit la cooperativă după cumpărături".

Apoi s-a pornit încetişor către tejghea şi păşea aşa de solemn, că oamenii se dădeau la o parte să-i facă loc. Nici eu nu pricepeam cum s-a-ntîmplat. Apoi Mişca şi batalionul lui au ajuns la tejghea şi lumea s-a-nvălmăşit iară, iscînd larmă. Şi-odată aud tunînd glasul lui Mişca, gros ca dintr-un fund de fîntînă :

— Să-mi dai unsprezece părechi de bocanci !

Şi iar s-a făcut o linişte mare în boldă.

— Cîte ? a-ntrebat vînzătorul speriat.

— Unsprezece părechi de bocanci !

— Cum, unsprezece ?

— Unsprezece părechi...

— Stai, mă, Mişca...

— Na banii — şi trînti pe tejghea o grămadă de hîrtii de-o sută. — Bani buni, bani cinstiţi, munciţi de mine şi de familia mea, să-mi dai unsprezece părechi de bocanci...

In vremea asta, Roza, feciorii, feciorașii şi copilele lui Mişca se-nşiraseră în dreptul tejghelei şi se uitau ţintă, surîzînd, la vînzător. Iar lumea îi privea în tăcere, bucurîndu-se. S-au oprit toţi din cumpărat şi aşteptau să-l vadă pe Mişca îndestulat.

Dar vînzătorul — se vede — nu pricepea treaba asta aşa de simplă.

— Nu pot, Mişca, zise el, îs prea multe...

— Cum îs multe ?... Unsprezece părechi...

— Iţi dau amu vreo cinci-şase, s-aveţi voi ăi mari, apoi peste vreo săptămînă mai aduc... Mai ia şi tu hăinărie, îmbrăcăminte...

Mişca, de uimire, amuţise. Una ca asta nu-i trecuse prin gînd — spunea privirea lui nedumerită, deznădăjduită — să nu-i deie lui încălţări destule cînd are bani, bani buni, bani munciţi... Cu greu îngăimă, după cîteva clipe :

— Şi ăia mici ?... Aia să rămîie desculţi ? ...Ai tu inimă ?

— Ia-le hăinuţe călduroase acum, uite flanele şi nădragi groşi, de iarnă...

— Şi-n picioare ? Frigul te ia de la picioare... De acolo-ncepi să-ngheţi... Dacă nu-s încălţări, geaba te-mbraci gros...

Şi-apucat de furie şi disperare, răcni :

— Dă-mi unsprezece părechi de bocanci!...

Iar lumea care se afla-n boldă începu să se frămînte, strigînd :

— Dă-i mă, ce te prosteşti ?

— Dă-i bocanci omului, că nu-i cere de pomană...

— Dă-i mă...

— Dă-i omului dreptul lui...

Vînzătorul s-a trezit deodată la mare-ncurcătură. Parcă-i venea şi lui greu să-l refuze pe Mişca, şi totuşi parcă n-ar fi vrut să dea înapoi

— Nu pot, măi, oameni buni, murmură el, parcă cu gura altuia, ce le mai dau altora ?

— Las' că alţii mai au, da' Mişca n-are de fel ; alţii mai pot aştepta...

Pînă la urmă, a venit preşedintele cooperativei şi a aprobat să i se vîndă lui Mişca cele unsprezece perechi de bocanci.

Şi a început o petrecere cum n-am mai văzut în viaţa mea. Petrecerea purdanilor lui Mişca. Să-i fi văzut, măiculiţă mama mea, tremurînd ca varga de bucuria mare care-i copleşise. Ai mai mici, nici opinci nu apucaseră a purta ; umblaseră pîn-acum desculţi şi prin omăt, ori cu picioarele înfăşurate în zdrenţe şi legate cu aţă; acum îşi desfăceau legătura de pe picioare şi încercau bocancii, şi se grăbeau şi nu nimereau şi încurcau dreptul cu stîngul şi nu-şi dădeau seama dacă-s buni bocancii, dacă-i strîng ori dacă-s mari ; au început oamenii — mai ales femeile — să-i ajute, să le arate cum să apese pe vîrful bocancului să vadă dacă-s destul de mari, să-i înveţe cum se-nşiră, să facă vreo doi paşi, să vadă dacă li-i îndemînă la mers, iar copiii răbdau supuşi totul şi nu mai vedeau în lumea asta decît bocancii din picioarele lor. Flăcăiaşii mai răsăriţi şi cele două fete mari ale lui Mişca aşteptau rîndul tăcuţi, cu un surîs uşor, împietrit pe chipurile lor; dar nerăbdarea tremura şi-n inima lor, că tot oftau şi-şi apăsau pieptul cu mîinile. S-au încălţat apoi şi ei, şi la urmă Roza.

Venea acum la rînd Mişca.

— Mie să-mi dai bocanci mari !

— Ce număr ?

— Al mai mare.

— 44 ?

— Al mai mare.

— 45 ! Na !

Mişca luă bocancii, îi aşeză pe podea, lîngă picioarele sale. Işi descălţă, mişcînd repede din degetele mîinilor, opincile, îşi înfăşură bine picioarele în obiele şi apucă un bocanc. Nu intra. Mişca trase, învineţindu-se de efort. Nu intra. Mişca privi în jur, apoi la vînzător, nedumerit. Luă celălalt bocanc. Trase şi iar trase. Toată fruntea i se umplu de sudoare. Bocancul nu intra. Mişca desfăcu obiala şi o lepădă pe podea. Nici gol piciorul nu încăpea.

Noi priveam în tăcere la el, aşteptînd.

— Dă-mi o pereche mai mare.

— N-am.

— Cum n-ai ?

— N-am decît asta ! Cel mai mare număr.

— Trebuie să ai !

— Am avut o singură pereche 46, şi a luat-o Hurduc.

— Hurduc ?

Mişca vorbea liniştit, dar din ochii lui înţelegeam că-i supărat.

— Dă-mi şi mie o pereche mare.

— Dacă-ţi spun că n-am.

— Trebuie să ai.

Se vedea că-i supărat, că de abia se mai ţinea să nu urle de necaz.

Pe urmă n-a mai zis nimic, s-a aşezat amărît pe un scaun şi-a rămas nepăsător la tot ce se-ntîmpla în jur ; iar copiii şi copilele, flăcăii şi fetele lui şi Roza, s-au strîns în jurul lui, cu bucuria înecată, stinsă, privind la Mişca tăcuţi, nedumeriţi, trişti.

Nu ştiu ce s-ar fi ales de sufletul lui Mişca dacă n-ar fi aflat Hurduc. Cine i-o fi spus, nu se ştie. Destul că răsare în uşa cooperativei cu perechea de bocanci legaţi de-olaltă, purtînd-o pe sus. Rîdea şi striga :

— Ia-i înapoi. Nu-mi trebuie. Mă cam strîng. Şi-apoi vreau să-mi iau cizme.

Lui Mişca au prins a-i sticli ochii, dar nu se mişca. Iar cei din familia lui, mici şi mari, au început a foi în jurul lui Hurduc, zgîindu-se la bocanci.

— Nu pot să-i iau înapoi — zicea vînzătorul, da'rîdea şi el. — Am emis bon.

— Auzi ? A emis bon, zicea cineva, îngînîndu-l, iar noi rîdeam de ne prăpădeam.

A înţeles pînă la urmă şi Mişca, şi a strigat :

— Vinde-mi-i mie !

Şi era tare fericit.

Iar noi, cei din jurul lui, ne uitam unul la altul, zîmbind bucuroşi :

— Ei, ai văzut.

— Văzut, da.

FILMUL „DESCOPERIREA MISTERIOASĂ"

In curînd pe ecranele cinematografelor din Capitală va rula filmul în culori „Descoperirea misterioasă", o producţie a studioului „M. Gorki" din Moscova.

„Descoperirea misterioasă" este un film pentru tineret, care impresionează prin perseverenţa de care au dat dovadă cîţiva copii, deosebit de iscoditori, care nu s-au lăsat pînă n-au descoperit taina unei puşti vechi găsită de ei într-o insulă, în timpul unei furtuni.

Filmul e străbătut de un puternic dramatism şi are o deosebită valoare educativă

In clişeu : O scenă din film.

Revista „Steaua" nr. 5

A apărut nr. 5 al revistei „Steaua", închinat aniversării a zece ani de la eliberarea patriei noastre. Revista cuprinde un bogat material de poezie, de proză şi de critică literară. In acest număr semnează poezii : A. E. Baconski (Popas), Aurel Gurghianu (La şcoala militară), Cornelia Sălăjan (Curcubeul) şi Aurel Rău (Un ciclu de şapte poezii).

Revista mai publică poezii postume de Emil Isac („N-a fost minune", „Curg rîuri de sînge..." „Urmaşul meu..." „Plugul" şi „Veţi fi voi mai fericiţi...") scrise între 1941—1945.

In poezia „Popas" A. E. Baconski cîntă înfăptuirile petrecute în aceşti 10 ani în ţara noastră, înfăptuiri care au fost posibile datorită eliberării noastre de către Armata Sovietică şi zdrobirii dictaturii fasciste antonesciene de către forţele patriotice în frunte cu Partidul Comunist. Aurel Gurghianu evocă momentul întîlnirii ostaşilor romîni cu ostaşii sovietici, iar Cornelia Sălăjan în „Curcubeul" ne sugerează cît de mult a fost aşteptată de poporul nostru ziua eliberării. In ciclul său de poezii, Aurel Rău redă cîteva aspecte impresionante din viaţa ţării noastre de dinainte şi de după 1944.

Revista mai publică traduceri din Konstantin Simonov, N. Gribaciov şi B. Bardos Arthur datorite lui I. Brad şi I. Oarcăşu. Proză semnează T. Buşecan („Se auzeau tunurile"), Pavel Aioanei („Cu trenul la Sibiu") şi Nagy Ilona („In furtună").

Toate aceste nuvele şi povestiri ne evocă aspecte şi întîmplări din zilele cînd Armatele Sovietice, eliberîndu-ne ţara, se îndreptau spre bîrlogul trupelor fasciste.

La rubrica de critică literară, George Munteanu vorbeşte de succesele scriitorilor ardeleni în gloriosul deceniu, iar în articolul „Lumea poeziilor lui Cicerone Theodorescu" discută problematica poeziilor acestui poet.

Revista mai cuprinde o rubrică de „Recenzii" în care sînt analizate poeziile lui Miron R. Paraschivescu din volumul „Laude" şi romanul în versuri „Evghenie Oneghin" de Puşkin, în traducerea lui George Lesnea.

Revista „Steaua" nr. 5 se încheie cu articolul „Forţa şi bogăţia artei noi" în care Florian Potra vorbeşte de viaţa artistică a Clujului în aceşti zece ani.

Studioul de muzică de cameră al Filarmonicii de Stat

In primele zile ale lunii octombrie, în sala mică a Ateneului R.P.R. îşi va începe activitatea studioul de muzică de cameră al Filarmonicii de Stat.

Infiinţarea acestui studio face parte din planul de dezvoltare a activităţii Filarmonicii de Stat, şi constituie o iniţiativă care va da prilejul maselor largi de spectatori să se poată familiariza cu problemele muzicii de cameră. In acelaşi timp, pe scena acestui studio îşi vor putea afirma talentul tineri interpreţi de muzică de cameră, absolvenţi ai conservatorului „Ciprian Porumbescu", cît şi interpreţi sau formaţiuni de muzică de cameră vocală şi instrumentală, de artişti profesionişti sau artişti amatori. Infiinţarea acestui studio va permite şi artiştilor interpreţi vocali şi instrumentali din coruri sau orchestre ale institutelor noastre de artă, din diferite formaţiuni artistice sindicale, pe care îi interesează acest gen de artă superioară; să se producă pe scena studioului pentru a-şi verifica posibilităţile.

Talentele care se vor afirma cu prilejul concertelor săptămînale organizate vor fi recrutate pentru a se produce pe scena artiştilor consacraţi, în cadrul concertelor de muzică de cameră din sala Dalles.

Repertoriul concertelor de muzică de cameră al studioului va cuprinde atît lucrări muzicale ale compozitorilor contemporani romîni, sovietici şi din ţările de democraţie populară, cît şi lucrări din cele mai valoroase din repertoriul clasic universal. De asemenea, vor fi prezentate noile lucrări de muzică de cameră ale tinerilor noştri compozitori.

Chipul lui Adam Jora*)

Figura eroului pozitiv l-a preocupat intens pe scriitorul Petru Dumitriu, fiecare nou volum al său aducînd o altă experienţă interesantă, mereu mai închegată, mai bine conturată.

In noul său roman „Pasărea furtunii", Petru Dumitriu, continuînd creator realizările cărţilor anterioare, pune din nou pe primul plan problema chipului eroului pozitiv. De astă dată el este ales din lumea mărilor, a pescarilor — un cadru nou în literatura noastră — şi succesul autorului este incontestabil. Soarta unui tînăr pescar îndrăzneţ, călit în ani grei de suferinţe şi înjosiri, ajuns luptător încercat în rîndurile partidului — este descrisă cu veridicitate şi forţă de convingere.

In trecut literatura despre viaţa pescarilor purta o amprentă proprie, specifică. Zugrăvind capriciile naturii dezlănţuite, accentuînd peisajele mohorîte, ameninţătoare, ale mării în furtună, estompînd cauzele reale, sociale, care determinau mizeria pescarilor, atmosfera acestor cărţi era sumbră, apăsătoare, tragică. Oamenii neputincioşi în faţa stihiei oarbe, adoptau concepţii fataliste, mistice. Resemnarea placidă în faţa „providenţei", răbdarea inepuizabilă acumulată în ani de experienţă, anihilau de fapt vitejia necesară profesiunii lor. Firea posacă, ursuză, reacţiile enigmatice, ciudate, caracteristice manifestărilor acestor eroi, împrumutau parcă ceva din însăşi firea mării pe care o venerau cu fanatism, o idolatrizau, în ciuda comportării ei crude, sălbatice. O asemenea literatură era un bun prilej de a deghiza tendinţele evazioniste, inoculînd spiritul de aventură ieftină, fatalismul, deprimarea, acceptarea „nimicniciei" omului.

Romanul „Pasărea furtunii" este conceput dintr-o altă perspectivă, urmînd alte principii de viaţă, o altă viziune asupra lumii şi oamenilor. Autorul încearcă să contureze tocmai figurile unor oameni capabili să înfrunte declanşarea forţelor elementare, curajoşi, neînfricaţi, refuzînd să admită filozofia supunerii şi a renunţării. Un asemenea erou — parcurgînd drumul spinos de la răzvrătirea anarhică, spontană, la atitudinea conştientă, luminată de învăţătura partidului — este Adam Jora, personajul principal al romanului.

Petru Dumitriu redă două perioade distincte din viaţa eroului (înainte şi după eliberare) relevînd contrastul nu numai între epocile zugrăvite, dar în însăşi personalitatea lui Adam Jora, în fizionomia lui morală şi spirituală, explicînd şi justificînd evoluţia sa impresionantă.

Adam Jora era un lungan spătos, cu ochii cenuşii care se tulburau şi se întunecau la mînie, un tînăr de şaptesprezece ani, cu naivitatea şi impulsivitatea specifice vîrstei. In caracterizarea eroului autorul distinge mereu acea putere nedomolită, acea sete de viaţă şi acţiune ce se degajau din toate manifestările sale. Cînd se apleca peste vîsle, cămaşa veche şi ieşită de soare i se întindea pe spate, gata să plesnească. Ochii lui veşnic agitaţi şi sfredelitori, rîsul lui sfruntat, sălbatic, toate sugerau revărsarea forţelor interioare necheltuite, prisosul de energie vitală care electriza toată fiinţa lui Adam Jora. Plenitudinea sufletească, năzuinţa pătimaşă spre fapte mari, eroice, pe măsura puterii pe care o simţea izbucnind năvalnic din toate fibrele — se ciocnesc însă neînduplecate de realitatea aspră, prozaică, înăbuşitoare. Cizmele sale sînt căscate la vîrfuri, mama lui bătrînă trăieşte în neagră sărăcie, iar el slujeşte la chiaburul Eftei Danilov, supravieţuind calamităţilor mării şi înjosirilor umilitoare ale stăpînului. Adam Jora este însă nesupus, îndărătnic. Petru Dumitriu subliniază în gesturile şi vorbele eroului firea lui impulsivă asemenea vîntului mării înfuriate, tovarăş al copilăriei sale. Firea tumultoasă a eroului, prisosul de energie, sînt marcate mereu în notaţiile autorului. Adam Jora e în continuă mişcare, înjură, rîde, oftează, îşi manifestă prompt şi violent starea de spirit („of, of, of, sîngele şi catepeteasma ta, sărăcie" ..). Autorul reliefează trăsăturile caracterului lui Adam Jora opunîndu-le în contrast cu comportarea tovarăşilor săi de pescuit. Unchiul Filoftei, deşi vînjos şi masiv, pescar încercat, îşi stăpîneşte orice izbucnire necugetată şi rabdă resemnat, umil, încercările soartei. Supunerea fatalistă în faţa destinului implacabil, neîncrederea în forţa omului şi smerenia plină de speranţă în faţa unor puteri supranaturale — s-au infiltrat adînc în sufletul chinuit al bătrînului Filoftei. Trofim, celălalt pescar, este blînd, tăcut şi nătîng; tolerarea pasivă a deciziilor destinului irezistibil a luat formele cele mai stupide şi mai degradante în viaţa lui. Lui Adam Jora îi repugnă atitudinea tovarăşilor săi, deşi ei sînt mai în vîrstă şi au mai multă experienţă. Cînd valurile furioase ameninţă să răstoarne lotca uşoară a pescarilor, în timp ce Trofim plînge neputincios iar Filoftei Romanov se roagă cu evlavie cerşind milă, Adam Jora înfruntă semeţ marea, blestemînd cumplit, adunîndu-şi toate puterile („Cu dinţii te rup ! Haha ! Parcă aşa merge? Na! O vîslă în burtă! Na, încă una !"). Adam Jora strînge vîslele în mîini de i se albesc oscioarele din marginea pumnului, măselele îi sînt încleştate şi el plezneşte apa cu ură, ca un protest năprasnic în faţa tiraniei.

Scrîşnetul ciocnirii între două forţe gigantice — marea dezlănţuită şi setea de viaţă a lui Adam Jora — este teribil, impresionant.

Relevînd împotrivirea crîncenă a lui Adam Jora, voinţa lui încordată, încăpăţînată, de a triumfa, autorul arată că instinctul sigur al răzvrătirii împotriva nedreptăţii, al nesupunerii, determină comportarea eroului, chiar dacă se manifestă în forme anarhice, impulsive. Cînd Filoftei Romanov îl ameninţă cu bătaia Adam Jora se înroşeşte, se încruntă şi aruncă sudălmi fioroase. In figura tînărului pescar, Petru Dumitriu luminează astfel demnitatea lui sufletească, încrederea fermă în viaţă, în puterile proprii, spiritul refractar oricărei umilinţe şi acceptări tacite a suferinţelor şi a înjosirilor. Chipul senin şi luminos al tînărului Adam Jora va contrasta izbitor cu faţa severă, îmbătrînită, brăzdată adînc, a omului matur de mai tîrziu.

Incercările nemiloase, experienţa tragică, vor preface radical caracterul lui Adam Jora. Furtuna ucigaşă va îneca pe tovarăşii săi şi-l va arunca pe el secătuit şi zbuciumat pe ţărm după o luptă cumplită, îndelungată. Chiaburul Eftei Danilov îl va trimite pe nedrept în închisoare condamnat la muncă silnică, iar fiul lui, Simion Danilov, îi va lua de nevastă fata iubită. După ani grei petrecuţi în puşcărie, Adam Jora, întors în satul său, va afla că mama lui a murit, iar pe Uliana o va găsi însărcinată. El va fugi bîiguind cuvinte întretăiate, gemînd sfîşietor, neputîndu-se reţine. Trăsăturile sufleteşti relevate de autor, puterea nesecată de viaţă, instinctul fără greş al răzvrătirii l-au salvat pe Adam Jora de la pieirea morală şi fizică. Astfel Petru Dumitriu a motivat firesc de ce el nu s-a încovoiat sub amarul nedreptăţii şi nu a răbdat mut şi învins. Asemenea încercări ar fi putut să-l pervertească, să-i frîngă demnitatea, să-l mlădieze după tiparele impuse de regimul barbar, silnic. Schilodirea, atrofierea lui morală, ar fi dus la încremenire sceptică, indiferentă, ar fi produs un om înfrînt, neputincios. Dar cîştigarea unui reazim trainic şi vital, încadrarea sa în rîndurile comuniştilor, îl ajută să găsească o explicaţie tragediei şi să aibă credinţă în viitor. Protestul vehement nutrit din energia sa inepuizabilă va căpăta perspectiva clară şi fundamentul solid al învăţăturii partidului. Fizionomia comunistului Adam Jora se va plămădi în urma unor eforturi mari, conştiente, eroul înfrînîndu-şi firea aprinsă, vulcanică, învăţînd să supună controlului raţiunii pornirile inimii.

Autorul nu descrie însă procesul de maturizare a lui Adam Jora, nu relevă nuanţat etapele acestei lupte mistuitoare, lăuntrice, care au dus la o schimbare de esenţă. Petru Dumitriu indică însă rezultatele acestei prefaceri, evidenţiind contrastul pronunţat între temperamentul agitat, impulsiv, repezit al tînărului, şi firea stăpînită, cumpănită, raţională, a comunistului Adam Jora.

Tînărul pescar îndrăzneţ a fost înfăţişat dinăuntru, autorul dezvăluind reacţiile sufleteşti spontane, imediate, explicînd procesul lor de declanşare. Acum, pe noul Adam Jora, Petru Dumitriu îl priveşte întîi din afară, distingînd impresiile, aprecierile celor din jur, pentru a reliefa astfel mai pregnant schimbarea decisivă — pornind iniţial de la amănuntele exterioare, perceptibile, sugestive.

Pe vasul „Steaua din Octombrie" situaţia era deplorabilă. Munca politică fiind inexistentă, domneau lîncezeala şi anarhia. Organizaţia de partid era condusă de elemente descompuse, corupte, iar oamenii cinstiţi derutaţi, întîrziau să ia iniţiativa neacţionînd organizat, colectiv. Era necesară ivirea unui om bine orientat, cu o atitudine fermă, intransigentă, de o tenacitate extremă, capabil să învingă un duşman abil, periculos. Autorul pregăteşte astfel cadrul pentru intervenţia lui Adam Jora, instructor regional de partid. Situaţia permite dezvăluirea capacităţilor eroului. Scriitorul utilizează consecvent procedeul de caracterizare ales : oamenii remarcă faţa aspră, împietrită, cu cute adînci, a lui Adam Jora,—semn al unei existenţe zbuciumate. Ei observă o anumită îndemînare de pescar — indicaţie preţioasă pentru precizarea trecutului său. In faţa atitudinii laşe, deprimate, a unui grup de pescari Adam Jora intervine ferm, cu un glas liniştit, netulburat.

Numai o replică ironică, răutăcioasă, a lui Simion Danilov suspectînd priceperea lui în viaţa de pe mare, întărîtă pornirile vechiului Adam Jora. Dar impulsivitatea este repede reprimată şi Adam Jora rîde sec şi uscat, răspunzînd evaziv : „Asta aşa-i.. e altfel pe mare". O frînă sigură stăvileşte violenţa spontană a lui Adam Jora şi întreaga lui atitudine are acum o forţă granitică fiind condusă conştient de concepţia lui de comunist, de convingerile lui politice limpezi şi neclintite.

Atitudinea lui Adam Jora nu înseamnă însă rigiditate, crispare, mărginire silnică, ascetică. Firea lui s-a înăsprit, s-a cimentat interior, „puterea se trăsese în el înăuntru" — cum observă Pricop. Dar vechiul Adam Jora nu e pierit pe deplin. Noaptea Adam Jora se svîrcoleşte agitat, sforţîndu-se să-şi înăbuşe ura personală, dorinţa de răzbunare. Pe vas sînt vrăjmaşii lui de moarte, fraţii Danilov, care au provocat toate suferinţele sale, i-au furat fericirea. Singur în întunericul nopţii, Adam Jora strînge pumnii, scrîşneşte din dinţi, simte nevoia cumplită de a strivi, de a elibera mînia crîncenă ce clocoteşte în adînc. Dar conştiinţa lui politică biruie întotdeauna şi el subordonează patimile sale muncii de partid, îndeplinirii sigure, fără riscuri inutile, a sarcinii sale. Fermitatea, intransigenţa, soliditatea caracterului lui Adam Jora se întemeiază tocmai pe fundamentul trainic al experienţei existenţei sale furtunoase, tragice, care i-a dat convingerea certă, de neclintit.

Petru Dumitriu subliniază trăsăturile comuniste ale personalităţii lui Adam Jora. Instructorul comitetului regional ia mai întîi legătura cu masele, dă primul pildă de abnegaţie şi eroism, descoperă cu mult tact politic deficienţele esenţiale ale muncii de partid de pe vas. El nu porneşte pripit şi unilateral la înlăturarea elementelor decăzute, depravate, ci se străduieşte să ridice conştiinţa politică a masei şi prin forţa colectivului să doboare drastic pe vrăjmaş. Adam Jora compară activitatea lui cu o muncă de irigaţie, de abatere a rîului sănătos, cu apa curată, cristalină, spre a curăţi locul mlăştinos, cu ape stătute şi putrede. Cîtă deosebire între neastîmpărul, înfierbîntarea tînărului Jora cu rîsul lui sfruntat şi aţîţător şi comportarea chibzuită, meditativă, tonul stăpînit al instructorului de partid. In descrierea lumii interioare a comunistului Jora, autorul a folosit mult mai mult forţa sugestiei, descifrînd prin anumite gesturi şi expresii caracteristice liniile tăioase şi ferme ale profilului noului Adam Jora.

In ultimele pagini ale cărţii o scenă se întipăreşte emoţionant în mintea cititorilor. Adam Jora se află iar într-o lotcă, alături de cîţiva pescari, cunoscuţi de mult, din vremea copilăriei în Danilofca. Adam Jora ascultă un cîntec vechi marinăresc, a cărui melodie se cuibărise undeva adînc în sufletul lui încă din epoca tinereţii înaripate şi neştiutoare. In jur clipocesc valurile, legănînd barca ritmic ca şi altădată. Adam Jora îngînă şi el cîntecul trist, de demult, cu glasul lui vibrant şi subţire, gîndindu-se cît de mult s-au schimbat vremurile şi oamenii. Iar cînd cineva i-a pus mîna pe umăr şi l-a întrebat : „Il mai ţii minte? Nu l-ai uitat?", el a răspuns sigur: „Nimic n-am uitat". Prezenţa aceasta în fiinţa matură şi călită a lui Adam Jora a tinereţii avîntate şi aprinse a pescarului de altădată, prezenţă însă subordonată conştiinţei, raţiunii ferme — este foarte bine sugerată în această scenă.

Personalitatea lui Adam Jora se profilează impunătoare, masivă, nu numai prin descrierea înfăţişării sale fizice şi spirituale, ci şi prin redarea reacţiilor celorlalte personaje în faţa lui. Relaţiile între Adam Jora şi ceilalţi eroi reliefează pronunţat rolul determinant al eroului pozitiv în acţiune, funcţia lui decisivă de la care converg planurile variate de desfăşurare a naraţiunii. Iată numai un exemplu. Voinţa încordată, neîmblînzită, a lui Adam Jora, refuzul său de a se ploconi în faţa stăpînului, setea lui de viaţă — l-au înfricoşat încă din tinereţe pe Pricop Danilov, duşmanul său cel mai aprig şi cel mai primejdios. Nopţile, Pricop Danilov, tremurînd de tensiune şi satisfacţie, îşi închipuia că se întîlneşte cu Adam Jora, că-l pălmuieşte, îl scuipă, îl calcă în picioare — umilindu-l şi zdruncinîndu-i mîndria. Dar treaz, faţă în faţă, îi este teamă şi se retrage împleticindu-se. Mai tîrziu, venirea lui Adam Jora pe vas îl răscoleşte pe Pricop, care înţelege că încleştarea va fi zguduitoare, adversarul său fiind deosebit de puternic. Conflictul Adam Jora — Pricop, reliefat pe primul plan de autor, relevă superioritatea morală a eroului pozitiv, consecvenţa şi tăria lui de caracter, resursele lui invincibile.

Crearea figurii lui Adam Jora reprezintă o etapă importantă în creaţia lui Petru Dumitriu. Faţă de prima versiune, autorul a adus prefaceri substanţiale. El a înlăturat în bună măsură o anumită tendinţă spre senzaţional şi aventură, lipsită de conţinut, care deforma iniţial caracterul eroului principal. Apariţia lui pe vas, de pildă, încetează a mai părea o surpriză palpitantă, învăluită în ceaţa misterului. Petru Dumitriu a eliminat de asemenea povestea siropoasă, romanţioasă, a dragostei lui Adam Jora pentru Nicoliţa, al treilea ofiţer secund. Rezistenţa şi ofensiva duşmanului sînt înfăţişate de asemenea într-o încrengătură mai complexă şi mai logică (deşi nu încă la intensitatea ei reală). De pildă, figura lui Preţiosu nu se defineşte încă limpede; caracterul lui în care domină nestingherite carierismul, laşitatea, mărginirea spirituală, demagogia găunoasă, abjecţia morală, nu oferă nici un indiciu cu privire la trecutul său, la activitatea lui ilegală pozitivă, aşa cum susţin la un moment dat. Constituţia şubredă artisticeşte a lui Preţiosu, eşecul acţiunilor criminale ale lui Pricop — descris într-un final de roman poliţist — dăunează prezentării veridice a figurii duşmanului de clasă.

De asemenea menţinerea unui personaj atît de inconştient şi bizar ca mecanicul şef, folosirea unor expresii grosolane, triviale, sfîrşitul ciudat şi nesemnificativ al romanului — alterează şi valoarea realistă a chipului lui Adam Jora.

Semnificaţia celei de a doua furtuni în structura compoziţională a romanului nu reiese transparentă, convingătoare. Senzaţia vagă, incertă de nemulţumire a lui Adam Jora după victoria lui deplină este stranie, neverosimilă, deviind firul realist al naraţiunii. Autorul, căutînd un final de apoteoză, a alunecat pe o cale dubioasă, contravenind însăşi viziunii dominante asupra eroului. Este regretabil faptul că Petru Dumitriu n-a urmat în această direcţie sugestiile ce i-au fost aduse cu prilejul apariţiei primei versiuni a acestei cărţi. Repetarea cumplitei încercări după un interval de atîţia ani, furtuna de pe mare, ar fi trebuit să arate pronunţat conştiinţa nouă a pescarilor, forţa lor morală contrastînd vizibil cu atitudinea de sclav, capitulînd resemnat în faţa naturii despotice.

Şi în prezentarea caracterului lui Adam Jora se resimt încă uneori o anumită construcţie geometrică, abstractă, o intervenţie a logicii arbitrare a scriitorului, încălcînd spontaneitatea şi firescul cursului vieţii.

Desigur, romanul „Pasărea furtunii" pretinde o analiză mai amplă şi multilaterală, care ar lumina mai profund chiar problema figurii lui Adam Jora, ceea ce însă depăşeşte obiectivul limitat al acestei cronici.

S. DAMIAN

---

*) Petru Dumitriu : „Pasărea fur[illegible]ii" — Editura Tineretului.

Perginea proiectului de Directive

cu privire la coltarea agriculturii în următorii 2—3 ani

Posibilităținari pentru dezvoltarea agriculrii în regiunea Cluj

Oamenii muncii de pe ogoarele regiunii Cluj au primit cu deosebită însuflețire proiectul de Directive al Congresului al II-lea al Partidului Muncitoresc Romîn, cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2—3 ani.

Acest important document ne arată clar ce avem de făcut pe drumul dezvoltării agriculturii. El vine să întregească și să dea o nouă și însemnată bază înfăptuirii hotărîrilor plenarei lărgite a C.C. al P.M.R. din august 1953, în scopul întăririi agriculturii noastre prin lichidarea rămînerii ei în urmă față de dezvoltarea industriei — în scopul ridicării nivelului de trai al poporului muncitor.

Comitetul executiv al sfatului popular regional Cluj, împreună cu activul său de lucru și cu colectivul de tehnicieni al Direcțiunii regionale agricole, au studiat cu atenție proiectul de Directive, făcînd o analiză amănunțită a situației existente în cuprinsul regiunii în sectorul agricol și alcătuind, totodată, un plan de măsuri imediate și un plan de perspectivă pentru dezvoltarea agriculturii în următorii 2—3 ani.

In momentul de față, regiunea Cluj este mult rămasă în urmă la executarea lucrărilor de treieriș a păioaselor. Pînă la data de 1 septembrie a.c., în regiunea Cluj s-a realizat numai 56 la sută din plan. Această rămînere în urmă se datorește — în mare parte — slabei organizări a muncii, lipsurilor existente în transportul cerealelor la arii, precum și nefolosirii complete a capacității de lucru a batozelor. La acestea s-au adăugat deficiențele din munca de îndrumare și de control, din munca de sprijinire — îndeosebi — a comitetelor executive ale sfaturilor comunale. Măsurile luate în ultimul timp de către colectivul agricol regional pentru impulsionarea lucrărilor de treieriș au avut drept rezultat realizarea vitezei zilnice de lucru și uneori chiar depășirea ei, fapt care va determina îmbunătățirea situației la lucrările de treieriș, la lichidarea rămînerii în urmă.

Nivelul actual al producției agricole din regiunea noastră a rămas în urma cerințelor din ce în ce mai mari, în ce privește aprovizionarea populației muncitoare cu produse agro-alimentare, precum și a industriei ușoare cu materii prime agricole.

In scopul ridicării productivității produselor agricole la hectar, comitetul executiv regional — împreună cu colectivul de tehnicieni agricoli — și-a propus un program de lucru menit să determine o îmbunătățire simțitoare a aprovizionării oamenilor muncii cu produse vegetale și animale.

Pentru a se atinge acest obiectiv, în sectorul agricol s-au pus ca sarcini principale: identificarea tuturor terenurilor virane și intravirane, extinderea terenurilor arabile în pășuni pentru a fi cultivate cu cereale și legume; îmbunătățirea terenurilor cu slabă productivitate, prin aplicarea minimelor agrotehnice.

Pentru mărirea producției de cereale vom extinde în acest an suprafețele însămînțate cu cereale cu aproape 10.000 ha. Prin aplicarea rațională a asolamentelor, prin încorporarea îngrășămintelor naturale și chimice cu 20 la sută mai mult decît în acest an, precum și prin aplicarea altor măsuri agrotehnice înaintate, se va putea ajunge la sporirea producției medii la hectar și anume: la 1400 kg. porumb la ha., 1200 kg grîu la ha., 1300 kg. secară la ha., 1400 kg. orz de toamnă la ha., 1100 kg ovăz la ha. Tot în scopul ridicării producției la hectar, încă din această toamnă vom extinde suprafețele însămînțate în rînduri încrucișate. Numai la gospodăriile agricole colective din cuprinsul regiunii Cluj suprafețele însămînțate după această metodă înaintată vor trece de 5000 ha. De asemenea, vom extinde și aplicarea celorlalte metode agrotehnice ca însămînțarea în cuiburi așezate în pătrat a porumbului, florii-soarelui și cartofilor, nizarea artificială suplimentară pe su- fețele simțitor sporite și alte metode a- tehnice avansate.

entru mărirea producției de cartofi la -13.000 kg. la ha., precum și a producției legume diferite, se vor identifica și de- tiva noi zone legumicole în jurul centre- muncitorești și al orașelor. Totodată, se organiza în fiecare raion cel puțin cîte o ciație legumicolă, unde lucrările vor fi tuate de către S.M.T. și unde accen- va fi pus pe executarea unei irigații ra- ale. Vor fi extinse și suprafețele care se atribui salariaților drept loturi individu- dîndu-se o mare amploare grădinăritului, tivării legumelor și zarzavaturilor.

n scopul producerii de legume timpurii se lua o serie de măsuri însemnate, ca a- urarea semințelor, aplicarea îngrășă- telor în cîmp liber pe o suprafață de 300 stabilirea pînă la 1 noiembrie a.c. a sur- r și posibilităților de organizare de sere lîngă întreprinderile care dispun de surse căldură reziduală, organizarea și apro- onarea cu răsadnițe pentru asigurarea podăriilor agricole colective cu cel puțin la sută din suprafața de răsadnițe, a vărășirilor agricole cu cel puțin 10 la ă din aceeași suprafață, a gospodăriilor xe cu cel puțin 50 la sută, a sectorului ividual din jurul centrelor muncitorești 5 la sută din suprafețele de răsadnițe e- tente.

) atenție deosebită se va da și măririi ducției la culturile tehnice. Pentru aceas- se va trece la raionarea culturilor pe ra ne și comune, în scopul determinării și cializării agricultorilor în cultivarea aces- plante. Se vor organiza asociații și înto- ășiri pentru lucrarea în comun, cu aplica- arăturilor adînci de toamnă și a îngrășa- ntelor naturale pe cel puțin 80 la sută din rafața destinată culturilor tehnice. In a- t fel, se va putea ajunge la o producție die de 18.000 kg. sfeclă la hectar, de 1000 floarea-soarelui la hectar, de 2300 kg. de fuior la hectar, de 3500 kg. cînepă la tar, etc.

n sectorul horti-pomicol, în cuprinsul re- nii Cluj s-au dobîndit în acest an fru- ase rezultate în ceea ce privește plantarea pomi și de vii. Astfel, în primăvară s-au ntat 282.000 bucăți de pomi și peste 69 cu viță de vie. Din aceștia 65 la sută s-au ntat în sectorul socialist.

Posibilitățile însă sînt mult mai mari, iunea Cluj fiind o regiune favorabilă sec- tului viticol. Datorită acestui fapt, se va o atenție deosebită dezvoltării sectorului pectiv. Incă din toamna acestui an se planta peste 100.000 de pomi. In nul de perspectivă, numărul plantărilor va ște an de an, ajungîndu-se ca în anul 57 să se planteze în întreaga regiune peste 0.000 de pomi. Pentru asigurarea materi- ului pomicol necesar, începînd cu anul a- sta se va înființa — pe lîngă pepinierele xistente la gospodăriile agricole de stat — pepinieră regională în raionul Huedin, în suprafață de 45 ha.

Ținînd seama de experiența anului trecut, cînd întreținerea și aplicarea lucrărilor la pomi nu s-au făcut — în mare parte — cu respectarea lucrărilor prevăzute în agrominim, începînd cu anul acesta vom urmări cu strictețe aplicarea tuturor lucrărilor și întreținerea livezilor de pomi fructiferi. Totodată, combaterea dăunătorilor animali și vegetali — în special a păduchelui de San José și a Hyphantriei — se va face într-o măsură mai mare decît pînă acum, cînd această sarcină de plan nu a fost îndeplinită decît în procent de 50—60 la sută. Acest lucru va putea fi efectuat datorită dotării cu mașini și aparate în număr suficient, de către Ministerul Agriculturii și Silviculturii.

Regiunea Cluj însă, pe lîngă caracterul agricol, prezintă și un pronunțat caracter zootehnic. Creșterea animalelor este o preocupare de seamă pentru populația de la sate. Acest sector a fost neglijat nu numai de către factorii de răspundere din regiunea noastră, dar chiar și de către Ministerul Agriculturii și Silviculturii, care nu ne-a ajutat pînă în prezent să dezvoltăm acest sector în măsura posibilităților.

In urma apariției legii pentru creșterea animalelor și — îndeosebi — în baza proiectului de Directive al Congresului al II-lea al P.M.R., în regiunea noastră sectorul zootehnic se va bucura de o atenție deosebită. Sîntem convinși că în urma măsurilor ce vor fi luate, acest sector va căpăta o dezvoltare mult superioară situației actuale, va putea asigura într-o măsură sporită aprovizionarea cu produse animale a oamenilor muncii. Astfel, în anul 1955 numărul taurinelor va fi sporit față de anul 1954 cu 13.000 bucăți, al ovinelor cu lînă fină și semifină cu 21.000 bucăți, al porcinelor cu 12.000 bucăți, al cabalinelor cu 15.000 bucăți, al păsărilor cu 175.000 bucăți, al stupilor de albine cu 10.000 bucăți.

Pentru asigurarea bazei furajere se vor lua o serie de măsuri chiar din toamna aceasta, menite să contribuie la asigurarea nutrețului murat și la obținerea unei producții mărite de masă verde, ce poate depăși pe pășuni peste 6000 kg la hectar. Astfel, pînă la data de 1 octombrie a.c. se va termina însilozarea porumbului furajer, iar pînă la 1 noiembrie a. c. se va efectua curățirea pășunilor și reînsămînțarea lor pe o suprafață de 1000 ha., cu semințe din flora spontană. Totodată, se vor lua măsuri pentru sporirea suprafețelor de nutreț pînă la 13 la sută din suprafața arabilă.

In scopul asigurării furajării reproducătorilor se va întocmi balanța furajeră, iar loturile zootehnice vor fi arate și îngrășate încă din toamna aceasta. Pentru extinderea culturilor furajere se vor desțeleni în toamnă 2.500 ha. teren. In sectorul zootehnic se va mai acorda o atenție deosebită campaniei de montă naturală și artificială la oi, prin repartizarea berbecilor de înaltă productivitate. Se va începe acțiunea de merinozare în raioanele Zalău și Jibou. In planul pe anul 1955 va fi prevăzută terminarea construcțiilor începute în anii precedenți, precum și construirea de noi grajduri comunale. Vor fi terminate astfel 10 grajduri și se vor construi alte 14 grajduri noi. In ce privește asigurarea cu reproducători, ea se va face prin cumpărarea a 400 bucăți tauri, 400 bucăți vieri, 20 armăsari și 1500 berbeci. Se vor organiza, totodată, stațiuni de montă artificială la vaci, 2 stațiuni pentru iepe și 50 pentru oi.

O preocupare de seamă vom face, de asemenea, din întărirea economico-organizatorică a gospodăriilor agricole colective și a întovărășirilor existente, precum și din înființarea de noi gospodării colective și întovărășiri agricole. Munca de lămurire dusă în rîndurile țărănimii muncitoare pentru intrarea în gospodării colective și întovărășiri agricole va fi pentru noi o preocupare permanentă. In cadrul sprijinului pe care-l vom da pe toate căile unităților agricole socialiste vom trece, în cursul anului 1955, și la executarea organizării teritoriului și introducerii asolamentelor într-un număr de 17 gospodării agricole colective.

In sprijinul îndeplinirii planului de măsuri alcătuit în lumina proiectului de Directive, vom atrage în această muncă întregul activ al sfaturilor populare, în frunte cu deputații, cu membrii din activele comisiilor permanente, din comitetele de cetățeni, din comisiile de femei, convinși fiind că numai în acest fel vom reuși să contribuim la ridicarea nivelului agriculturii noastre, la îmbunătățirea aprovizionării populației muncitoare cu produse animale și vegetale.

TEODOR SUCIU
vicepreședinte al comitetului executiv al sfatului popular regional Cluj

Semnarea unui Acord comercial și de plăți cu Israel

In cursul lunilor august — septembrie 1954 au avut loc la Ierusalim tratative între Republica Populară Romînă și Israel cu privire la schimburile comerciale între cele două țări.

Ca urmare a acestor tratative, a fost semnat la 9 septembrie a.c., la Ierusalim un Acord comercial și de plăți între Republica Populară Romînă și Israel.

Mărfurile care vor face obiectul schimburilor pe baza Acordului semnat corespund intereselor economiei ambelor țări.

Din partea romînă, Acordul comercial și de plăți a fost semnat de ing. M. Petri, directorul Importului din Ministerul Comerțului Exterior, iar din partea israeliană de Moshe Bartur, directorul Diviziei Economice din Ministerul Afacerilor Externe israelian.

(Agerpres)

—•—

Oaspeții chinezi în vizită la Palatul Pionierilor din Capitală

Sîmbătă dimineața, membrii Ansamblului de cîntece și dansuri al Armatei Populare Chineze de Eliberare au vizitat Palatul Pionierilor din Capitală.

Pionierii au oferit solilor artei chineze numeroase buchete de flori, cravate roșii și insigne.

La urările de bun sosit în mijlocul pionierilor, a răspuns Li Vei, prim locțiitor al conducătorului Ansamblului.

Oaspeții au vizitat apoi parcul și Palatul Pionierilor.

La plecare, pionierii au oferit membrilor Ansamblului de cîntece și dansuri al Armatei Populare Chineze de Eliberare daruri executate de ei.

(Agerpres)

—•—

Spitalul veterinar din Tg. Mureș

TG. MUREȘ (de la corespondentul nostru). La marginea orașului Tg. Mureș, pe platoul denumit de localnici „insula", dat fiind așezarea lui între brațele rîului, înainte cu patru săptămîni s-au oprit cîteva camioane din care au coborît muncitori și apoi s-a descărcat cherestea, mașini și unelte pentru săpat. Acestea au fost începuturile șantierului pe care se clădește spitalul veterinar din Tg. Mureș.

Recent au fost terminate lucrările de săpături și s-a început turnarea betonului pentru fundație. In unele sectoare lucrările au ajuns la suprafață.

Noul spital veterinar din Tg. Mureș va fi compus din patru corpuri mari de clădiri pentru diferite secții, în care vor fi tratate animalele bolnave. Spitalul va fi dotat cu laboratoare de cercetări.

—•—

ABONAMENTELE SE PRIMESC LA TOATE OFICIILE POȘTALE PRIN FACTORII POȘTALI ȘI DIFUZORII VOLUNTARI DIN ÎNTREPRINDERI ȘI INSTITUȚII

Vizita la Leningrad a participanților la „Cursa păcii"

LENINGRAD 11 (Agerpres). — TASS: După cum s-a mai anunțat, la 9 septembrie participanții la „Cursa păcii" și-au încheiat vizita la Leningrad. Leningradul a găzduit timp de aproape cinci zile aproximativ 800 de partizani ai păcii din Suedia, Danemarca, Norvegia, Finlanda, Republica Populară Polonă și Republica Democrată Germană.

...Cu mult înainte de plecarea vasului „Batory", în port s-au adunat mii de locuitori ai Leningradului care au venit aici pentru a ura oaspeților dragi drum bun și călătorie plăcută.

Pe bordul vasului „Batory" au urcat oameni de știință, scriitori, muncitori care conduc pe oaspeți.

In unul din saloanele vasului „Batory", a luat cuvîntul Bengt Gunnaes, membru al Comitetului de inițiativă pentru organizarea „Cursei păcii", care, adresîndu-se reprezentanților Comitetului sovietic pentru apărarea păcii și Comitetului din Leningrad de luptă pentru pace, a spus printre altele:

Vă sîntem nespus de recunoscători pentru faptul că am putut cunoaște inima mare a poporului vostru, plină de generozitate și dornică de creație. Cuvintele nu pot exprima tot ce simțim în clipa despărțirii. Recunoștința noastră poate fi exprimată numai prin datoria de a lupta neobosit pentru pace.

In încheiere Bengt Gunnaes a rostit cuvinte de salut în cinstea prieteniei dintre popoarele țărilor baltice și a luptei victorioase a popoarelor pentru pace.

In numele Comitetului sovietic pentru apărarea păcii a rostit o cuvîntare de răspuns Mihail Kotov. Relevînd marea însemnătate a „Cursei păcii" el și-a exprimat încrederea în faptul că vizita la Leningrad a participanților la cursă va constitui un nou stimulent în întărirea prieteniei dintre popoare, unite prin năzuința lor de a apăra munca pașnică, creatoare, pe întregul glob pămîntesc.

In numele oamenilor sovietici, Mihail Kotov a transmis oaspeților înainte de plecarea lor urări de drum bun și urări de succes în lupta lor nobilă pentru pace.

In Consiliul de Securitate

NEW YORK 11 (Agerpres). — TASS transmite:

La 10 septembrie a avut loc ședința Consiliului de Securitate convocată la cererea reprezentantului S.U.A., Lodge. Intr-o scrisoare din 8 septembrie, Lodge a cerut Consiliului să examineze învinuirea formulată de Statele Unite că două avioane cu semne de recunoaștere sovietice au atacat un avion al aviației marinei americane deasupra „apelor neutre".

Reprezentantul sovietic, A. I. Vîșinski, a declarat că Uniunea Sovietică obiectează împotriva includerii acestei probleme pe ordinea de zi a Consiliului de Securitate, deoarece în scrisoarea lui Lodge întregul incident a fost intenționat denaturat în scopuri provocatoare.

Amintind faptele legate de acest incident, Vîșinski a arătat că avionul american a pătruns pe teritoriul sovietic; două avioane sovietice s-au ridicat în văzduh pentru a avertiza avionul american de această încălcare, avionul american a deschis focul asupra avioanelor sovietice și numai după aceasta au deschis și ele focul. A. I. Vîșinski a arătat că în nota adresată la 6 septembrie Uniunii Sovietice, S.U.A. au susținut că avionul lor nu a deschis focul asupra avioanelor sovietice; totuși la 7 septembrie ziarul „New York Times" a publicat declarația unor membri ai echipajului avionului american, care au recunoscut că ei au deschis focul asupra avioanelor sovietice.

A. I. Vîșinski a subliniat că în nota lor adresată la 6 septembrie Uniunii Sovietice, S.U.A. au declarat că incidentul a avut loc într-un punct situat la 100 mile est de Vladivostok și la o distanță de 44 mile de coasta Siberiei. Aruncînd o privire pe hartă, a spus Vîșinski, se vede că incidentul nu a avut loc deasupra largului mării, ci deasupra teritoriului sovietic. Ca și incidentele precedente legate de avioane americane, acest incident a constituit o încălcare flagrantă a dreptului internațional de către Statele Unite. Este clar, a declarat Vîșinski, că Departamentul de stat al S.U.A. a denaturat faptele pentru a dezvinovăți pe vinovat și a arunca vina asupra altuia. Includerea acestei probleme pe ordinea de zi n-ar duce decît la agravarea încordării în Extremul Orient.

Totuși plîngerea S.U.A. a fost inclusă pe ordinea de zi a Consiliului de Securitate.

★

NEW YORK 11 (Agerpres). — TASS transmite: In ședința din după amiaza zilei de 10 septembrie a Consiliului de Securitate a continuat examinarea problemei ridicate de delegația S.U.A. în legătură cu așa-zisul „atac" a două avioane de vînătoare sovietice împotriva unui avion militar american, la 4 septembrie în regiunea capului Ostrovnoi — la răsărit de portul sovietic Nahodka.

Delegații Angliei, Franței, Noii Zeelande, Turciei, Columbiei și gomindanistul au sprijinit versiunea reprezentantului S.U.A., Lodge, fără a aduce însă nici un argument în sprijinul acestei versiuni neîntemeiate. Delegatul Angliei, Dikson, s-a limitat la afirmația că reprezentantul S.U.A. ar fi adus „dovezi convingătoare". Delegatul Franței, Hoppenot, sprijinind versiunea americană, a fost nevoit să admită, după cum s-a exprimat el, posibilitatea că avionul militar al S.U.A. ar fi violat frontiera de stat a U.R.S.S.

Delegatul Braziliei s-a eschivat să-și expună părerea și, după ce și-a exprimat regretul în legătură cu incidentul petrecut, a adresat Statelor Unite și Uniunii Sovietice apelul de a evita în viitor asemenea incidente.

Reprezentantul Danemarcei, Borberg, a declarat că guvernul său va studia cu atenție datele prezentate de A. I. Vîșinski în problema incidentului cu avionul american. El a adresat guvernelor S.U.A. și U.R.S.S. apelul să găsească căi pentru a se evita asemenea incidente în viitor, să îmbunătățească relațiile între ele, să trăiască în pace și să ducă tratative pașnice.

După aceea a luat cuvîntul A. I. Vîșinski. El a arătat că argumentele delegaților care sprijină versiunea americană cu privire la incidentul din regiunea capului Ostrovnoi, sînt lipsite de temei.

După A. I. Vîșinski a luat cuvîntul reprezentantul S.U.A., Lodge, care a declarat că reprezentantul U.R.S.S. încearcă, chipurile, să susțină în Consiliul de Securitate dreptul de a doborî avioane în largul mării.

Luînd din nou cuvîntul, A. I. Vîșinski a subliniat caracterul absurd al declarației lui Lodge și a atras atenția delegaților asupra faptului că în toate declarațiile ei în această problemă făcute în Consiliul de Securitate, delegația sovietică a dovedit că în cazul de față este vorba de violarea frontierelor sovietice de un avion militar al S.U.A., ceea ce nu are nimic comun cu problema acțiunilor din largul mării.

Declarînd ședința închisă, președintele Consiliului de Securitate a anunțat că următoarea ședință a Consiliului în problema discutată va fi convocată în cazul cînd una din delegații va cere acest lucru. Din declarația președintelui rezultă că delegația americană nu intenționează, probabil, să mai încerce să supună această problemă examinării Consiliului de Securitate.

Congresul anual al sindicatelor britanice și-a încheiat lucrările

BRIGHTON 11 (Agerpres).—TASS transmite: La Brighton și-a încheiat lucrările cel de al 86-lea Congres anual al sindicatelor britanice. Mișcarea crescîndă a popoarelor din toate țările pentru pace și drepturi democratice s-a oglindit în lucrările actualului congres care s-a deosebit de multe congrese anterioare prin lupta dîrză în jurul tuturor problemelor importante ale politicii interne și externe.

O trăsătură distinctivă a congresului a fost caracterul combativ al declarațiilor reprezentanților părții progresiste a mișcării sindicale engleze împotriva politicii reacționare a vîrfurilor conducătoare ale Congresului sindicatelor britanice.

O luptă deosebit de aprigă s-a încins în jurul problemei înarmării Germaniei occidentale. Manevrele de culise, controlul asupra voturilor marilor sindicate, presiunile directe și încălcarea drepturilor democratice — la toate acestea a recurs Consiliul general pentru a strecura rezoluția care aprobă înarmarea Germaniei occidentale. In mod formal rezoluția a fost adoptată, dar Consiliul general a întrunit o majoritate de voturi atît de neînsemnată, încît pînă și presa burgheză este nevoită să recunoască că rezultatul votului este, de fapt, o înfrîngere a Consiliului general.

După părerea ziarelor, avînd în vedere apropiata conferință anuală a partidului laburist, rezultatul luptei ce s-a dat în congres în jurul problemei germane va sili conducerea partidului să mediteze serios asupra politicii sale de sprijinire a înarmării Germaniei occidentale.

Dorința poporului englez de a trăi în pace cu popoarele din celelalte țări se oglindește în rezoluția adoptată în unanimitate prin care se cere convocarea unei conferințe a celor cinci mari puteri în vederea realizării unui acord cu privire la interzicerea armei atomice și reducerea armamentelor clasice. Declarațiile în această problemă făcute de delegații la congres au constituit o condamnare aspră a politicii S.U.A. care urmărește închegarea de blocuri militare și continuarea cursei înarmărilor, în vederea dezlănțuirii unui nou război mondial. De mare importanță este faptul că pentru prima dată de la retragerea Congresului sindicatelor britanice din Federația Sindicală Mondială, în cadrul actualului congres, s-a pus problema unității sindicale internaționale. Aceasta dovedește nemulțumirea crescîndă a maselor sindicale de rînd față de politica conducerii Congresului sindicatelor britanice îndreptată spre menținerea scindării și neadmiterea de tratative cu F.S.M.

Cu prilejul discutării problemelor interne, Consiliul general a suferit o gravă înfrîngere pronunțîndu-se împotriva rezoluției care condamnă noua lege care permite proprietarilor de case să majoreze chiriile. In ciuda împotrivirii Consiliului general, au fost adoptate de asemenea rezoluții prin care se cere îmbunătățirea situației bătrînilor și rezoluții prin care se cere sporirea alocațiilor pentru nevoi culturale.

In cadrul ședinței de închidere, care a avut loc la 10 septembrie, s-a adoptat în unanimitate o rezoluție care subliniază necesitatea lărgirii comerțului cu toate țările din Răsărit și Apus și cere guvernului englez să examineze posibilitatea asigurării de noi piețe în Europa răsăriteană și în Asia. Rezoluția a fost prezentată de sindicatul unit al turnătorilor.

Congresul a adoptat de asemenea o rezoluție prezentată de sindicatul tehnicienilor din departamentul poștelor și telegrafului. Această rezoluție cere să se ia măsuri pentru a asigura reducerea costului vieții.

Sindicatul muncitorilor din industria electrotehnică a prezentat o rezoluție în care protestează împotriva oricărei reduceri a salariilor și sprijină eforturile îndreptate spre mărirea tarifelor de salarizare și îmbunătățirea condițiilor de muncă.

Impotriva acestei rezoluții s-au pronunțat reprezentanții reacționari a două mari sindicate.

Rezoluția a întrunit 3.002.000 voturi contra 4.564.000.

In ciuda opoziției Consiliului general, congresul a adoptat o rezoluție prezentată de sindicatul muncitorilor din industria electrotehnică care cere să se extindă naționalizarea asupra ramurilor de importanță vitală ale economiei naționale. Rezoluția prezentată de sindicatul pompierilor, în care se protestează împotriva exploatării imperialiste a muncitorilor și popoarelor din coloniile britanice, a dat naștere la controverse aprinse. Rezoluția cerea încetarea imediată a operațiunilor militare din Kenya și Malaya, reglementare pașnică și ducerea față de țările coloniale a unei politici îndreptate spre ridicarea nivelului de trai, acordarea de drepturi sindicale și democratice populației, desființarea „barierei de culoare" (adică lichidarea discriminării rasiale).

Rezoluția s-a bucurat de un sprijin energic și Consiliul general, temîndu-se s-o pună la vot, a recurs la un truc procedural, trecînd în mod automat la punctul următor de pe ordinea de zi. In felul acesta el a reușit să evite votul și cînd s-au auzit proteste puternice, Tanner, care prezida ședința, a amenințat să evacueze pe toți acei care se vor opune hotărîrii sale.

G. Scott a prezentat în numele Sindicatului unit al constructorilor de mașini, o rezoluție care propune introducerea unui amendament în statutul congresului. Membrii Consiliului general au ascultat cu neliniște cuvîntarea lui Scott care a demascat actualul sistem de alegeri pentru Consiliul general.

Rezoluția prezentată de Scott, care prevede limitarea posibilității de a manipula cu voturile în timpul alegerilor pentru Consiliul general, a fost însă respinsă. Totuși cele peste 2 milioane de voturi întrunite de rezoluția lui Scott, dovedesc hotărîrea membrilor de rînd ai sindicatului de a zdrobi puterea liderilor reacționari ai congresului.

La ședința Consiliului general, care a avut loc după ședința de închidere a congresului, Charles Geddes, secretar general al sindicatului funcționarilor de la poștă și telegraf, a fost ales președinte al Consiliului general al Congresului sindicatelor britanice.

PE MELEAGURILE PATRIEI

In orașele și satele patriei noastre viața bate în plin. Sprijinul partidului și guvernului este simțit în fiecare moment, făcînd ca traiul oamenilor să fie din ce în ce mai bun, ca viața să ofere din ce în ce mai multe bucurii.

Simțind acest sprijin, oamenii muncii participă cu tot mai mult avînt la opera de construire a socialismului, la munca de ridicare și înflorire a patriei noastre libere.

Cel mai mare cămin cultural din regiune

Pe ulițele satului Săsciori era zarvă mare. Grupuri de țărani muncitori își îndreptau pasul spre noul lăcaș de cultură ce trebuia să fie inaugurat. Deputatul Vasile Capătă, om în vîrstă de peste 70 ani, aduse vorba despre ultima lor realizare.

— Ne ținurăm de angajament, îi spuse acesta lui Ion Florea, în timp ce mergeau spre căminul cultural. Ceea ce altă dată a fost un vis, a devenit realitate. Ani de-a rîndul satul nostru n-a avut cămin cultural.

Masiva și impunătoarea clădire se vedea de departe. Steaguri la ușă, steaguri peste tot.

— Iată sala de festivități. Măsoară 25 de metri în lungime și este lată de 14 metri, spune deputatul Capătă unui invitat, din alt sat, mîndrindu-se cu cele ce-i arată.

In adevăr, sala este mare. Ea are lojă și balcoane. Pe scenă pot încăpea zeci de persoane. Aici, duminicile, vor rula filme și se vor organiza programe artistice de echipa culturală locală.

— Ei, ce mai serbări o să vedem. Căminul nostru este cel mai mare din regiunea Hunedoara, își spuneau satisfăcuți oamenii care l-au construit și care acum veniseră la inaugurare.

„In acea seară, ne scrie tovarășul *Matieș Gherasim*, echipa artistică din sat, formată din 90 persoane, a prezentat un frumos program artistic pe scena noului cămin, în fața a cîteva sute de persoane".

Dorință împlinită

Fiecare avea părerea sa. „Echipa schelei noastre, se auzi o voce, este mai bună și va învinge. I-am văzut pe băieți la antrenament și cred că se vor descurca bine!".

Pe teren apăruseră cele două echipe de fotbal. La fluierul arbitrului, se dădu lovitura de începere. Jocul se desfășoară rapid. Spectatorii din tribune se agită. Fiecare își încurajează echipa favorită.

Sîntem pe terenul sportiv nou construit al schelei Berca. Dar cuvîntul „teren" este puțin spus, deoarece este vorba de un adevărat complex sportiv.

De multă vreme tinerii petroliști doreau să aibă terenul lor. Intr-o zi au propus construirea unui teren. Inițiativa a fost îmbrățișată cu toată căldura de conducerea schelei. Ba a fost trecută și în contractul colectiv pentru a deveni obiectiv de plan. Inițiativa petroliștilor a fost sprijinită apoi cu toată tăria.

Munca n-a fost ușoară. A trebuit să se taie mult dintr-un deal, să se care pămîntul la distanțe mari, pentru nivelarea terenului.

Dar greutățile întîmpinate au fost învinse de elanul tineresc. Pe întinsul șantier veneau în orele libere, tineri și vîrstnici pentru a munci alături de constructori. Erau dornici să-l termine cît mai repede.

Nu mică le-a fost bucuria cînd complexul a fost gata. In acest an, petroliștii din schela Berca au organizat festivitățile zilei de 23 August în parcul sportiv.

Acum petroliștii de la Berca au teren sportiv. Desigur că aceasta este o frumoasă realizare. Din tribuna de aproape 1000 locuri spectatorii vor încuraja echipele aflate în întrecere.

„La iarnă, își încheie scrisoarea corespondentul voluntar *I. Monaha*, am să vă scriu cum se desfășoară întrecerile de patinaj de pe patinoarul pe care-l vom amenaja".

La Govora-Băi

Trenul spintecă în două cîmpia și se apropie din ce în ce mai mult de plaiurile oltenești. Aerul proaspăt pătrunde din abundență pe ferestrele întredeschise. Unii călători merg în interes de serviciu în cine știe ce colț al țării, alții la odihnă în minunatele stațiuni balneare de pe valea Oltului. „In stația Govora, împreună cu mine, ne scrie tov *B. Loebel*, coboară mai mulți cetățeni. Sînt muncitori de la diferite întreprinderi din țară care au venit să-și petreacă concediul la Govora. La gară sîntem întîmpinați de muncitorii aflați la odihnă, care ne-au făcut o frumoasă primire.

Ajunși aici, oboseala drumului a dispărut repede. La capătul parcului, sub bolta unor arbori bătrîni, se află localul cantinei. Aici am făcut primele cunoștințe. Am cunoscut un pictor scenograf care și-a propus să lucreze și cîteva schițe înfățișînd peisaje din împrejurimi. La o masă se află un tînăr muncitor de la fabrica de ciment din Turda. Așezîndu-se, el și-a pus alături cu grijă o cutie în care ținea un clarinet. Am aflat că îi place muzica și că este înscris la conservatorul din Cluj. In concediu, el nu încetează să studieze.

Am petrecut în mijlocul unui grup de artiști ai Operei de Stat din București. Impreună cu ei am mers la fosta vilă Pallas. Aici sînt găzduiți fruntași ai întrecerii socialiste. In elegantele saloane, unde altă dată se lăfăiau în lux cei avuți, am petrecut o seară minunată în tovărășia lor.

In altă zi, la club, am ascultat taraful de lăutari format din țărani de la gospodăria agricolă colectivă. O bucurie și o mare plăcere mi-au făcut-o excursiile. De sus de pe creste de munte am admirat priveliștea întregii stațiuni și am urmărit apa Oltului care șerpuiește printre munți. Seara, cînd ne îndreptam către vile, regretam că ziua se scursese prea repede".

Scrisori ca ale tov. Loebel se primesc tot mai multe, pentru că tot mai mulți sînt acei care se bucură de concedii petrecute în stațiuni balneo-climaterice.

Cartierul care întinerește

Cartierul Bădălan din Galați, vestit altădată doar prin casele sărăcăcioase și prin oamenii necăjiți ce le locuiau, este acum de nerecunoscut. Bădălanul devine din ce în ce mai frumos, ne scrie corespondentul *Ion Ciohanovici*. Viața acestui cartier s-a schimbat cu desăvîrșire. Alte case, alte fețe de oameni întîlnești la tot pasul. Toate sînt mai vesele. Pe locul unde altă dată era un maidan, acum este un parc.

Pe străzile pietruite trec spre școală și spre casă mulți școlari. In Bădălanul de altă dată numărul școlarilor era foarte scăzut. Acum nu există copil de vîrstă școlară care să nu urmeze la cursuri.

Prin ferestrele larg deschise ale celor trei școli elementare poți vedea pe micuții începători, descifrînd primele buchii. La școala tehnică profesională de energie electrică, tinerii se străduiesc să-și însușească cunoștințele necesare, pentru a cunoaște toate tainele electricității, tehnica în legătură cu această uriașă forță.

Altă dată, în anii cînd la cîrma țării se afla burghezia, în Bădălan nu se pomenea de asistență medicală. Oamenii erau lăsați pradă bolilor. In acest cartier s-au construit o policlinică și un dispensar unde se fac zilnic vizite medicale. Dacă la acestea se mai adaugă și căminul cultural recent intrat în funcțiune, noul cinematograf, cele 12 magazine alimentare și altele, se poate vedea că Bădălanul și-a schimbat fața, că astăzi el este un cartier în care binefacerile civilizației își fac drum tot mai larg, datorită grijii partidului față de oamenii muncii.

Se va aprinde lumina

Bezna a stăpînit trufașă ani de-a rîndul peste comuna Mihail Kogălniceanu, din raionul Medgidia. Dar iată că această situație nu va mai dăinui. In anii puterii populare, comuna Mihail Kogălniceanu va fi electrificată. Lucrările se fac din fondurile statului. La executarea lor dau sprijin muncitorii de la întreprinderea „Electromontaj" din Constanța.

Alături de aceștia, localnicii muncesc de zor pentru ca în comuna lor să se aprindă cît mai curînd becurile electrice. Tov. *C. Constantinescu*, corespondent voluntar, ne scrie că lucrările sînt înaintate.

Peste cîteva zile, cînd lucrările vor fi terminate, și în comuna Mihail Kogălniceanu se va aprinde lumina electrică.

I. FICIU

Apariția unui manual de economie politică în U. R. S. S.

MOSCOVA 11 (Agerpres). — TASS transmite: In Editura de Stat pentru literatură politică a apărut manualul „Economia politică". Manualul este scris de un colectiv de economiști compus din academicianul K. V. Ostrovitianov; D. T. Șepilov, membru corespondent al Academiei de Științe a U.R.S.S.; L. R. Leontiev, membru corespondent al Academiei de Științe a U.R.S.S.; I. D. Laptev, membru activ al Academiei unionale de științe agricole „Lenin"; profesor I. I. Kuzminov; L. M. Gatovski, dr. în științe economice; academicianul P. F. Iudin; A. I. Pașkov, membru corespondent al Academiei de Științe a U.R.S.S.; V. I. Pereslеghin, candidat în științe economice. La stringerea și prelucrarea materialelor statistice cuprinse în manual a participat V. N. Starovski, dr. în științe economice. Manualul cuprinde trei părți: prima parte — „Modurile de producție precapitaliste"; a doua parte — „Modul capitalist de producție"; a treia parte — „Modul socialist de producție". Manualul este editat în tiraj de masă.

Sosirea unei delegații economice japoneze la Moscova

MOSCOVA 11 (Agerpres). — TASS transmite: La 11 septembrie a sosit la Moscova o delegație economică japoneză în frunte cu d-l Nobuniko Usiba, consilier la Ministerul Afacerilor Externe al Japoniei. Din delegație fac parte reprezentanți ai Ministerelor Finanțelor, Comerțului Exterior și Industriei, Agriculturii și Silviculturii, precum și reprezentanți ai cercurilor industriale.

Pe aerodromul Vnukovo oaspeții au fost întîmpinați de M. V. Nesterov, președintele prezidiului Camerei unionale de comerț, de V. B. Spandarian, șeful direcției comerțului cu țările din Asia de sud-est și din Orientul Apropiat din Ministerul Comerțului Exterior și de I. S. Andrienko, șeful protocolului Ministerului Comerțului Exterior.

Delegația a sosit pentru a lua cunoștință de dezvoltarea industriei și agriculturii Uniunii Sovietice.

Samavolniciile soldaților francezi în Vietnamul de nord

VIETNAMUL DE NORD 11 (Agerpres). — CHINA NOUA transmite:

Trupele Uniunii Franceze distrug digurile în regiunea Hanoi-Haifong și împiedică populația să lupte împotriva ridicării nivelului apelor fluviului Roșu și al afluenților lui.

La 29 august, soldați francezi au distrus o parte a digului construit în provincia Hadong. Ei au fost împiedicați să cauzeze și alte pagube datorită intervenției a 10.000 de locuitori, care au încercuit postul militar francez din apropiere.

La 19 august, soldați francezi au bătut pe țăranii care reparau un dig din districtul Lao. Un țăran în vîrstă de 52 ani a fost ucis, iar mulți alții au fost răniți. Mai tîrziu, acești soldați au incendiat sate din împrejurimi. Ei au tras asupra locuitorilor, rănind patru persoane. Din această cauză, repararea digurilor la care lucrau 2.500 de țărani din satele învecinate a fost întreruptă

In cîteva rînduri

- *Sub titlul „Muncitorii în concediu", ziarul italian „Il Paese" publică în numărul său din 5 septembrie un articol consacrat odihnei oamenilor muncii din Republica Populară Romînă.*

Articolul din „Il Paese" vorbește despre minunatele condiții create oamenilor muncii din R.P.R. plecați la odihnă. Ziarul scoate în relief grija deosebită a statului democrat popular pentru creșterea continuă a nivelului de trai al oamenilor muncii.

- *La 10 septembrie a luat sfîrșit „Cursa păcii" care a durat peste două săptămîni și la care au participat partizanii păcii din țări limitrofe cu Marea Baltică. In cursul zilei de 10 septembrie vasul polonez „Batory" s-a reîntors la Stockholm.*

- *La 8 septembrie s-a încheiat predarea prizonierilor de război răniți sau bolnavi din rîndul forțelor Uniunii franceze. Intre 1 și 8 septembrie, ultimul grup de 345 prizonieri a fost luat de helicoptere franceze la Ciobo și Vietri. Operațiunile de predare care urmau să se termine la 4 septembrie, au fost prelungite pînă la 8 septembrie din cauză că forțele Uniunii franceze nu dispuneau de suficiente mijloace de transport.*

- *„Comitetul american al foștilor veterani de război" a trimis o telegramă președintelui Eisenhower, în care declară că membrii săi resping poziția „Legiunii Americane", după care Statele Unite ar trebui să rupă relațiile diplomatice cu Uniunea Sovietică și să ia măsuri împotriva R. P. Chineze.*

- *La 6 septembrie, vasul comercial englez „Grosvenor Mariner" a fost atacat de un vas de război ciancaișist în apropiere de insula Matșu situată în largul coastelor provinciei Fuizian. In afară de aceasta, vasul a fost reținut ilegal timp de trei zile de către gomindaniști.*

- *După cum relatează ziarul „New York Herald Tribune", purtătorii de cuvînt oficiali ai guvernului american au declarat că Italia trebuie să ratifice tratatul cu privire la „comunitatea defensivă europeană", menționînd că în caz contrar ea va fi lipsită de „ajutorul" american*

- *La 10 septembrie, maeștrii artei indiene au dat spectacolul de încheiere la Leningrad. Din nou sala Teatrului Mic Academic de Operă a fost arhiplină. Spectacolele date de artiștii indieni au stîrnit un interes excepțional în rîndul locuitorilor din Leningrad.*

- *După cum transmite Biroul indian de informații, Rajeshwar Dayal, reprezentant permanent al Indiei la O.N.U., care urmează să-și dea demisia, a declarat la New York că O.N.U. nu poate discuta în mod constructiv problemele asiatice atîta vreme cît Republica Populară Chineză nu este reprezentată în această organizație.*

Bandele ciancaișiste continuă acțiunile provocatoare împotriva R. P. Chineze

ȘANHAI 11 (Agerpres). — CHINA NOUA transmite: In noaptea de 9 spre 10 septembrie unități de aviație și de artilerie antiaeriană ale Armatei Populare de Eliberare Chineze au pus pe fugă un avion ciancaișist care a încercat să facă un raid de recunoaștere deasupra orașului Șanhai. La 9 septembrie ora 21,00, el a fost interceptat deasupra localităților Lunswa și Potun. In apropiere de Șanhai. Avionul s-a îndreptat spre mare unde s-a prăbușit.

*

FUCIOU 11 (Agerpres). — CHINA NOUA transmite: La 9 septembrie unitățile de artilerie antiaeriană ale Armatei Populare de Eliberare din provincia Futzian au doborît un avion ciancaișist și au avariat un altul.

In aceeași zi, la ora 1,45 un bombardier ciancaișist „B-25" a zburat deasupra orașului Amoy aruncînd două bombe.

La ora 5,30, șase avioane de luptă ciancaișiste „F-47" au apărut deasupra localității Amoy și au aruncat patru bombe. Unitățile antiaeriene au doborît un avion și au avariat un altul.

La 8 septembrie, ora 23,50, un avion ciancaișist a zburat deasupra localității Amoy. Tirul artileriei antiaeriene a Armatei Populare de Eliberare l-a silit să se retragă.

*

FUCIOU 11 (Agerpres). — CHINA NOUA transmite: La 10 septembrie, unități antiaeriene ale Armatei Populare de Eliberare au doborît deasupra orașului Amoy un avion ciancaișist și au avariat un altul.

La 10 septembrie, la ora 5,40 a. m., un avion ciancaișist „P.B. 4 Y" venind dinspre est, a zburat deasupra orașului Amoy, aruncînd patru bombe.

Avionul a fost lovit de focul artileriei antiaeriene și s-a îndepărtat spre mare cu fuselajul în flăcări.

La 10 septembrie, șase avioane de luptă ciancaișiste „F-47" au zburat deasupra orașului Amoy în două valuri lansînd nouă bombe. Artileria antiaeriană a doborît un avion care s-a prăbușit în mare la sud-est de mica insulă Quemoy.

—•—

Vizita în R. P. Chineză a delegației oamenilor de știință și artă din R. P. R.

PEKIN 11 (Agerpres). — CHINA NOUA transmite: Delegația de oameni de știință și artă din Republica Populară Romînă care vizitează în prezent China s-a întîlnit cu numeroși oameni de știință și artă chinezi și a procedat la un schimb de vederi.

Șeful delegației romîne, academicianul Ștefan Nicolau, a făcut o vizită lui Go Mo-jo, președintele Academiei de Științe a R.P. Chineze. El a vizitat Institutul național pentru ocrotirea sănătății publice, Institutul de seruri și vaccinuri și două spitale.

W. Siegfried, membru al delegației, s-a întîlnit cu pictorii chinezi Ku Yuan și Li Ko-jan, și a vizitat Academia Centrală de arte frumoase. Violonistul Ion Voicu, care face parte de asemenea din delegație, a obținut un frumos succes în cadrul unui recital dat la Pekin.

Delegația vizitează în prezent orașul Șanhai.

O nouă verigă în lanțul planurilor agresive ale S.U.A.

Groaza resimțită în fața avîntului luat în ultimii ani de mișcarea de eliberare națională din țările asiatice i-a îndemnat pe pretendenții americani la dominația mondială să înjghebeze coaliția agresivă din sud-estul asiatic creată, în mod oficial, la conferința ce a avut loc recent la Manilla. Blocul militarist S.E.A.T.O. e menit să devină instrumentul năzuințelor Washingtonului de a reînvia pe calea agresiunii vremurile cînd imperialiștii occidentali dispuneau după voia lor de soarta Asiei, cînd jefuiau nestingheriți avuțiile Chinei și ale celorlalte țări asiatice, cînd cu ajutorul tunurilor și trupelor colonialiste reușeau să înece în sînge mișcarea de eliberare națională a popoarelor.

Obiectivele urmărite de S.E.A.T.O. nu puteau să nu atragă și cercurile conducătoare din Anglia și Franța — cele mai mari puteri colonialiste din lume — pentru care numeroasele succese dobîndite de lupta pentru independența națională a popoarelor Asiei, au însemnat tot atîtea poziții pierdute. Acesta este și motivul pentru care Anglia și Franța se află printre semnatarii pactului încheiat la Manilla, pact care în afară de Tailanda, Pakistan și Filipine, țări ajunse mai de mult la remorca Statelor Unite, nu mai poartă semnătura nici unuia din numeroasele state ale continentului asiatic.

Vorbind despre menirea blocului militarist al Asiei de sud-est, agenția „United Press" arată că S.E.A.T.O. „va înlesni Statelor Unite să aducă forța lor militară superioară în acțiune (adică să pornească o agresiune n.n.) în această regiune, în minimum de timp, întrucît un atac asupra regiunii cuprinsă în tratat va fi considerat ca o amenințare împotriva securității Statelor Unite". „Amenințarea" ce ar plana asupra S.U.A. aflată la o distanță de mii de kilometri de frontierele R. P. Chineze, în comparație cu reala primejdie pe care o constituie pentru pacea R.P. Chineze manevrele agresive ale S.U.A. în Asia, n-a putut fi trecută cu vederea nici măcar de o publicație burgheză ca săptămînalul englez „The Observer" care sublinia că „ceea ce chinezii consideră drept amenințare americană se află în imediata apropiere a Chinei; americanii însă sînt despărțiți de un întreg ocean de ceea ce consideră ei drept amenințare comunistă". Devine astfel limpede că noul pact încheiat la Manilla se integrează — așa cum de altfel a recunoscut și postul de radio „Vocea Americii" — în lanțul pactelor războinice, ca pactul Atlanticului, pactul Pacificului, tratatul balcanic, etc., create sub auspiciile Washingtonului, cu scopul deslănțuirii unei agresiuni împotriva țărilor lagărului socialismului și în general a forțelor păcii.

De altfel, inițiatorii de la Washington ai blocului sud-est asiatic nici nu s-au sfiit să ascundă obiectivele urmărite de pact. Ceea ce Dulles a declarat în mod oficial — că noua coaliție este îndreptată împotriva „comunismului internațional" — a fost consemnat și în proiectul american al tratatului, în care cuvîntul „comunist", folosit de nenumărate ori, trebuia să ascundă adevăratul scop al coaliției, acela de a fi menit să servească la înăbușirea mișcării de eliberare națională din Asia și la dezlănțuirea agresiunii împotriva R. P. Chineze. Reprezentanții S. U. A. au fost siliți însă să renunțe la cuvîntul „comunist" din textul tratatului, la insistența altor delegați la conferința de la Manilla și în primul rînd ai Angliei.

Totuși pînă la urmă pentru a nu lăsa nici un dubiu asupra faptului că blocul S.E.A.T.O. a fost înjghebat doar pentru scopurile urmărite de Washington și anume de a dezlănțui o agresiune împotriva R. P. Chineze și de a reprima mișcarea de eliberare națională din Asia, delegația americană a înserat deasupra semnăturii depuse de Dulles pe tratat o așa zisă „declarație de interpretări". In această declarație se precizează că Statele Unite înțeleg să acționeze în conformitate cu clauzele tratatului „numai" în cazul unei „agresiuni comuniste". Această declarație de care ceilalți participanți la conferință au luat doar notă fără ca să i se asocieze subliniază încă odată că la baza tratatului S.E.A.T.O. stau exclusiv intențiile agresive ale S.U.A. și nicidecum dorința de a garanta securitatea țărilor asiatice împotriva vreunei reale primejdii.

Problema cuvîntului „comunist" din textul tratatului nu a fost însă singurul obiect al divergențelor adînci care s-au manifestat în cadrul discuțiilor de la Manilla, divergențe care în majoritatea lor s-au soldat prin înfrîngerea punctului de vedere american. „Associated Press" semnala că regiunea pe care o va cuprinde tratatul a constituit de asemenea „obiectul unor mari neînțelegeri" S.U.A. au fost nevoite pînă la urmă să renunțe la includerea Taivanului, a Japoniei și a Coreei de sud în teritoriul asupra căruia se extinde tratatul. In același timp a fost scos din textul tratatului orice mențiune cu privire la Cambodgia, Laos și Vietnamul baodaist, asupra cărora Statele Unite doreau ca tratatul să arunce — conform expresiei lui Dulles — „o mantie protectoare". La insistența unor delegați a fost chiar înserat, în preambulul pactului, un paragraf prin care se ia notă de acordurile intervenite la Geneva. Totuși trebuie menționat faptul că tratatul semnat la Manilla are ca anexă un protocol suplimentar din care reiese că autorii lui — care doresc reluarea operațiunilor militare în Indochina — vor să extindă pactul S.E.A.T.O. asupra Laosului, Cambodgiei și Vietnamului de sud. Divergențele s-au ivit și cu privire la problemele economice. După cum arată „France Presse", Dulles a insistat ca tratatul să prevadă o frază care se referă nu numai la „colaborarea" economică dintre țările semnatare, ci și la colaborarea „cu alte țări și avînd idealuri asemănătoare". Ințelegînd limpede că această clauză viza în primul rînd atragerea Japoniei la S.E.A.T.O. obiecțiile majorității au silit S.U.A. să renunțe la ea.

Toate aceste divergențe ivite în cursul discuțiilor de la Manilla oglindesc, pe lîngă adîncirea contradicțiilor existente între statele capitaliste participante la coaliție, profunda ostilitate a opiniei publice asiatice împotriva manevrelor agresive ale S.U.A. Participanții la conferința de la Manilla s-au văzut siliți să țină cont de puternicul curent de opinie din Asia care se manifestă nu numai în rîndul popoarelor, ci și în acela al cercurilor politice burgheze cele mai largi din Asia, împotriva politicii aventuriste americane. Acesta a și fost motivul pentru care partenerii blocului S.E.A.T.O. — pentru a înșela opinia publică asiatică și mondială — au semnat concomitent cu tratatul un așa zis „protocol suplimentar" care pune indirect sub jurisdicția coaliției cele trei state marionetă din Indochina și demască astfel unul din scopurile S.E.A.T.O., acela de a înlesni încălcarea acordurilor de la Geneva. Tot teama de opinia publică i-a îndemnat pe semnatarii pactului S.E.A.T.O. să redacteze tratatul folosindu-se de formulări pe cît de vagi pe atît de echivoce sperînd că textul tratatului astfel redactat va putea ascunde adevăratele intenții ale autorilor săi.

Ostilitatea cu care țările asiatice se manifestă față de combinațiile agresive ale S.U.A. în Asia de sud-est n-a putut fi trecută cu vederea nici de presa occidentală, care deși aplaudă încheierea tratatului S.E.A.T.O., e nevoită, ca de pildă ziarul englez „Manchester Guardian", să constate că „aspectul cel mai slab al rezultatului acestui tratat" este „lipsa celor mai importante țări din Asia".

„Nu trebuie uitat, scrie ziarul vest german „Frankfurter Allgemeine", că în acest pact care poartă denumirea de asiatic, lipsesc de fapt țările asiatice. Este aproape egal cu o înfrîngere politică — scrie mai departe ziarul — faptul că Nehru... nu numai că a refuzat invitația la Manilla... dar s-a îndepărtat mult de la proiectul pactului declarîndu-se fățiș pentru principiile de coexistență, care stau la baza acordului dintre India și China cu privire la Tibet".

După cum a arătat primul ministru al Indiei în discursul rostit la 9 septembrie, după semnarea tratatului S.E.A.T.O. statele asiatice doresc într-adevăr pacea și tocmai de aceea condamnă pactul încheiat la Manilla, care în realitate reprezintă o amenințare pentru cauza păcii deoarece problemele asiatice au fost dezbătute și cu privire la ele au fost luate anumite hotărîri — la drept vorbind — de către puteri neasiatice. Nehru a arătat că este absurd ca anumite țări să se unească pentru apărarea altor țări care în auzul lumii întregi declară că nu doresc această apărare și cărora totuși li se spune că vor fi apărate, fie că vor sau nu.

Popoarele asiatice au cunoscut în istoria lor ce înseamnă „apărarea" lor de către puterile imperialiste. De aceea ele protestează cu hotărîre împotriva manevrelor agresive ale celor ce au înjghebat S.E.A.T.O avertizînd pe autorii tratatului agresiv că scopurile urmărite prin pactul agresiv sînt condamnate unui eșec inevitabil.

Incheierea blocului militarist S.E.A.T.O. sub auspiciile și din inițiativa cercurilor conducătoare din Statele Unite a arătat odată în plus popoarelor că aceste cercuri, departe de a duce o politică de destindere a încordării internaționale, depun toate eforturile pentru înveninarea atmosferei internaționale cu scopul dezlănțuirii unui nou război. După cum au arătat acordurile încheiate la Geneva există posibilități reale pentru rezolvarea problemelor litigioase pe calea pașnică a tratativelor și pentru îndepărtarea primejdiei unui nou război. Popoarele lumii sînt hotărîte să folosească toate aceste posibilități pentru a zădărnici încercările cercurilor agresive din S.U.A. de a arunca lumea într-un măcel de proporții mondiale.

A. SOLOMON

Recepția de la ambasada U.R.S.S. din Sofia în cinstea delegației guvernamentale sovietice

SOFIA 11 (Agerpres). — Agenția Telegrafică Bulgară transmite: La 10 septembrie I. K. Prihodov, ambasador extraordinar și plenipotențiar al U.R.S.S. în Bulgaria, a oferit la ambasada sovietică o recepție în cinstea delegației guvernamentale sovietice care a sosit în Bulgaria cu prilejul sărbătoririi celei de a zecea aniversări a eliberării țării.

La recepție au participat membrii delegației guvernamentale sovietice în frunte cu M. Z. Saburov, precum și Vilko Cervenkov, președintele Consiliului de Miniștri al R.P. Bulgaria, G. Damianov, președintele Prezidiulu Adunării Populare, membri ai Biroului Poli tic și secretarii C.C. al Partidului Comunis din Bulgaria, T. Jivkov, prim secretar al C.C al Partidului Comunist din Bulgaria, membr ai guvernului bulgar, membrii delegațiilo guvernamentale străine sosite la sărbătorire celei de a zecea aniversări a eliberării Bu gariei, membri ai corpului diplomatic, condu cători ai organizațiilor obștești, oameni d știință și artă, fruntași din industria și agri cultura Bulgariei.

Opinia publică germană se pronunță împotriva noilor planuri de militarizare a Germaniei occidentale

BERLIN 11 (Agerpres). — A.D.N. transmite: La Leipzig a avut loc conferința sindicală pe întreaga Germanie, la care au participat aproximativ 1.000 de reprezentanți ai sindicatelor din ambele părți ale Germaniei. La lucrările conferinței au luat parte de asemenea Walter Ulbricht, prim secretar al Comitetului Central al Partidului Socialist Unit din Germania, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al Republicii Democrate Germane; Macher, ministrul Muncii al R. D. Germane; Otto Buchwitz, veteran al mișcării muncitorești din Germania; Emil Otto, reprezentant al Federației Sindicale Mondiale. Conferința s-a desfășurat sub lozinca: „Creați și întăriți unitatea de acțiune a tuturor muncitorilor germani în vederea luptei comune împotriva dușmanului comun — militarismului german!"

Herbert Warnke, președintele Uniunii sindicatelor libere germane, a prezentat un raport la conferință.

Warnke a cerut participanților la conferință să elaboreze un program unic de luptă al sindicatelor germane pentru drepturile vitale ale clasei muncitoare germane, împotriva reînvierii militarismului în Germania occidentală, pentru crearea unui stat german unit, independent, democrat și iubitor de pace.

In cadrul discuțiilor care s-au desfășurat apoi, cei care au luat cuvîntul au sprijinit cu căldură chemarea spre întărirea unității de acțiune a clasei muncitoare germane această clipă hotărîtoare pentru întregul po por german.

*

BERLIN 11 (Agerpres). — A.D.N. trans mite: Izolarea crescîndă a guvernului de Bonn pe plan politic intern este dovedită atitudinea clasei muncitoare vest-german față de problema reînarmării. In rînduri partidului social-democrat se exprimă păr rea că ar fi momentul să se treacă la fap și este sprijinită cererea lui Ollenhauer pe tru o conferință a celor patru puteri. Mem brii partidului mai cer un front comun c comuniștii și cu cei fără de partid în lup pentru unificare și tratative între reprezen tanții guvernului de la Bonn și al R.D. Ge mane.

Președintele organizației din Karlsdorf partidului social-democrat a exprimat părer că unificarea nu se poate realiza decît calea tratativelor între reprezentanții cel două părți ale Germaniei. Este necesar „clasa muncitoare germană să se uneasc indiferent de considerente de partid", spre lupta împreună pentru o Germanie pașnic Deputatul social-democrat Franz Förster, d Coburg, a declarat la o ședință a membri de partid că nu va fi pace în lume atît tim cît Germania va rămîne scindată. Indifere dacă Adenauer dorește sau nu acest lucr există doar o singură cale — și anume cal tratativelor.

Un nou discurs insultător al lui Adenauer la adresa Franței

BONN 11 (Agerpres). — Cancelarul Adenauer a rostit vineri un nou discurs insultător la adresa Franței. In ciuda evidenței, el și-a permis să afirme că votul parlamentului francez care a respins tratatul C.D.E., nu ar fi reprezentat voința majorității poporului francez.

Continuînd să trateze Franța ca o țară care nu ar avea dreptul să-și spună cuvîntul în rezolvarea problemelor internaționale, Adenauer a subliniat că guvernul vest-german nu a luat nici o atitudine față de verse propuneri franceze, deoarece teaptă propuneri precise numai din part Statelor Unite și Marii Britanii.

In încheiere, Adenauer a repetat reve dicările revanșarzilor de la Bonn, în leg tură cu reînarmarea imediată și neîngi dită a Germaniei occidentale, subliniind Occidentul „trebuie să se folosească forța militară vest-germană".

Scopul călătoriei lui Eden în Europa occidentală

LONDRA 11 (Agerpres). — France Presse, anunță că ministrul de Externe britanic, Anthony Eden, însoțit de Frank Roberts, subsecretar de stat adjunct pentru problemele germane la Ministerul de Externe a părăsit Londra sîmbătă dimineața. După cum s-a mai anunțat, el va face o călătorie de șase zile la Bruxelles, Bonn, Roma și Paris. Sosind la Bruxelles, ministrul de Externe s-a întreținut cu cei trei miniștri de Externe ai țărilor Beneluxului.

Agenția France Presse arată că scopul călătoriei lui Eden este de a stabili contacte cu miniștrii competenți din aceste țări în vederea reînarmării Germaniei occidentale și de a le expune punctul de vedere al guvernului britanic asupra situației create prin respingerea tratatului de la Paris de către Adunarea Națională franceză.

Intr-o declarație făcută înainte de a părăsi Londra, Eden a arătat că scopul guvernului britanic continuă să fie reînarmarea Germaniei occidentale, dar că în momentul de față acesta caută o nouă cale pntu realizarea lui.

In încheiere, ministrul de Externe britanic a subliniat că vizita lui la Bruxelles, Bonn, Roma și Paris este un prim pas în vederea unei viitoare conferințe asupra reînarmării Germaniei.

*

BRUXELLES 11 (Agerpres). — France Presse anunță că întrevederea dintre ministrul de Externe britanic, Eden, și miniștrii de externe ai țărilor din Benelux a luat sfîrșit. A fost publicat un comunicat în care se arată că a fost examinată situația care decurge din respingerea C.D.E. de către Franța și propunerile care pot fi făcute în vederea reînarmării Germaniei occidentale. Hotărîrile definitive asupra chestiunilor discutate vor fi luate în cadrul N.A.T.O.

Comentînd comunicatul publicat, Paul Henri Spaak, ministul de Externe al Belgiei, a declarat că ese posibil ca la sfîrșitul lunii septembrie să aibă loc la Londra o animată conferință a celor nouă țări.

Uneltirile S.U.A. în vederea reînarmării Germaniei occidentale

WASHINGTON 11 (Agerpres). — Guvernul american intensifică activitatea diplomatică de culise pentru a forța reînarmarea Germaniei occidentale.

După cum anunță United Press, Robert D. Murphy, subsecretar adjunct la departamentul de stat, va pleca sîmbătă în Europa pentru a avea convorbiri asupra reînarmării Germaniei. Murphy va face o vizită de două săptămîni la Paris, Bonn și alte capitale europene, unde va avea întrevederi cu reprezentanții diplomatici, americani și cu oficialitățil din aceste țări.

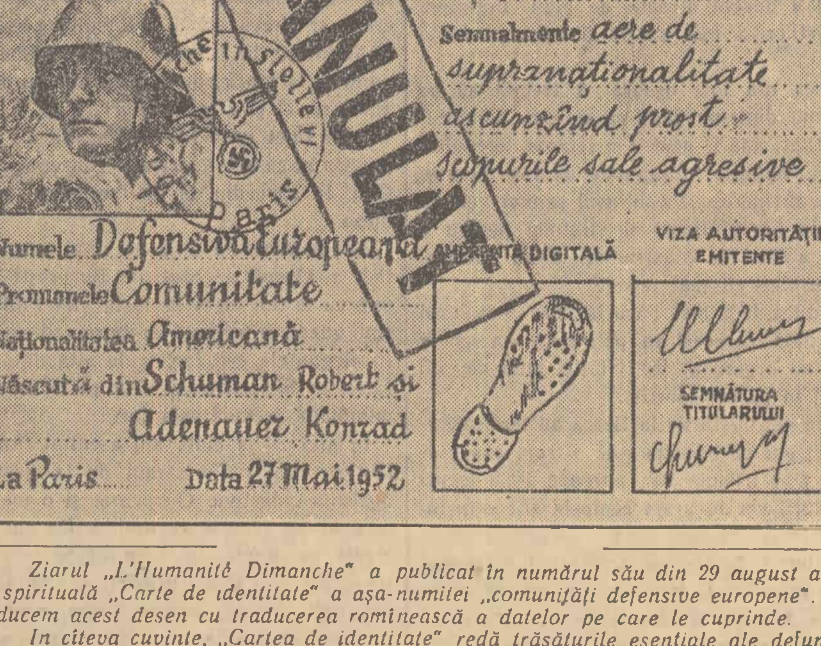

DEPARTAMENTUL de Stat

CARTE DE IDENTITATE

SEMNALMENTE

Talia mică (Europă)

Fața în cască

Semnalmente aere de supranaționalitate ascunzînd prost scopurile sale agresive

Numele Defensiva Europeană

Pronumele Comunitate

Naționalitatea Americană

Născută din Schuman Robert și Adenauer Konrad

La Paris Data 27 Mai 1952

Ziarul „L'Humanité Dimanche" a publicat în numărul său din 29 august această spirituală „Carte de identitate" a așa-numitei „comunități defensive europene". Reproducem acest desen cu traducerea romînească a datelor pe care le cuprinde.

In cîteva cuvinte, „Cartea de identitate" redă trăsăturile esențiale ale defunctei „comunități defensive europene". In spatele ideii constituirii acestei „comunități" se ascundeau planurile guvernanților americani de reconstituire a mașinii de război a Germaniei occidentale. Pentru înșelarea maselor populare, un politician francez, Robert Schuman, a fost însărcinat cu prezentarea planului de constituire a unei alianțe agresive constituite din șase state vest-europene. Scopul său era refacerea Wehrmachtului, nimicirea suveranității naționale a celorlalte state participante și formarea unei armate — sub conducerea revanșarzilor de la Bonn — pusă la dispoziția pactului militarist nord-atlantic.

Depozitată în arhivele departamentului de stat al S.U.A., acestei sugestive cărți de identitate trebuie să i se mai adauge o singură rubrică: „Decedată la 30 august 1954".

SPORT

Crosul republican „Să întîmpinăm 7 Noiembrie"

La 19 septembrie începe să se desfășoare întreaga țară etapa I a popularei com iții, campionatul republican de cros „Să împinăm 7 Noiembrie".

Anul acesta, crosul „Să întîmpinăm 7 biembrie" va desemna cele mai bune hipe de colective din țară (băieți și fete) cursele pe teren variat. In prima etapă competiției se concurează însă individual, sediul fiecărui colectiv urban sau rural, să se înlesnească selecționarea echipelor colectiv în vederea participării lor la apa următoare. Aceasta înseamnă că în rima etapă vor alerga toți concurenții înscriși, fără limitarea numărului participanților, așa cum prevede regulamentul competiției pentru etapele următoare.

Pentru cuprinderea de mase cît mai largi e oameni ai muncii de la sate în practicarea metodică a alergărilor pe teren variat, -a soluționat și problema comunelor și satelor unde nu există colective sportive. Aici e vor forma comisii în care vor fi cuprinși toți reprezentanții organizațiilor de masă in comuna respectivă, cît și cei ai gospodăriilor agricole de stat, S.M.T. și ai căminelor culturale pentru organizarea primei etape.

In etapa I, concurenții vor avea de parcurs următoarele distanțe: seniorii 3000 metri, juniorii 1000 metri, senioarele 800 metri, junioarele 500 metri.

Sarcini deosebite revin colectivelor sportive din întreaga țară în această perioadă pregătitoare. Ele trebuie să facă o largă popularizare a competiției, prin folosirea celor mai variate forme: afișe, lozinci, stații de radioamplificare, gazete de perete, să asigure participarea unui număr cît mai mare de concurenți, să organizeze crosurile de antrenament, etc. Pentru crosurile pregătitoare, fără de care nu se poate concura în campionatul republican de cros, trebuie alese traseele cele mai convenabile în scopul ușurării organizării. In fabrici și uzine e bine ca parcursul să fie ales în vecinătate, în așa fel ca plecarea și sosirea să se facă la fabrica sau uzina respectivă. Tot așa se poate proceda și în unitățile militare, facultăți, școli, etc.

Ducînd la îndeplinire sarcinile ce le revin, colectivele sportive vor contribui, în largă măsură, la succesul ediției 1954 a acestei tradiționale și populare competiții a sportului de masă.

Olimpiada de șah

AMSTERDAM. — Semifinalele celei de a XI-a olimpiade de șah se apropie de sfîrșit. Echipele participante mai au de susținut numai cîte o singură întîlnire, după care vor fi cunoscute cele 12 finaliste.

In grupele a III-a și a IV-a s-au disputat întîlnirile din turul 6, înregistrîndu-se următoarele rezultate: Norvegia — Saar $2^1/_2$ — $1^1/_2$; Israel — Suedia 3—1; Iugoslavia — Danemarca 3—1; Elveția — Columbia $2^1/_2$—$1^1/_2$; Germania occidentală — Anglia $2^1/_2$—$1^1/_2$; R.P. Ungară — Luxemburg 4—0.

Inaintea ultimului tur situația în cele patru grupe este următoarea:

GRUPA I-a: 1. U.R.S.S. 13 puncte (din 16 partide); 2. Olanda 11 puncte; 3. Islanda $10^1/_2$ puncte; 4. Austria $8^1/_2$ puncte; 5. Grecia $3^1/_2$ puncte; 6. Finlanda $2^1/_2$ puncte.

GRUPA II-a: 1. R. Cehoslovacă $11^1/_2$ puncte (din 16 partide); 2. R.P. Bulgaria $11^1/_2$ puncte; 3. Argentina 10 puncte; 4. Canada $7^1/_2$ puncte; 5. Italia 6 puncte; 6. Irlanda $1^1/_2$ puncte.

GRUPA III-a: 1. Israel 13 puncte (din 20 partide); 2. Suedia 12 puncte; 3 Iugoslavia 12 puncte; 4. Norvegia 11 puncte; 5. Danemarca $9^1/_2$ puncte; 6. Franța $8^1/_2$ puncte; 7. Saar 6 puncte.

GRUPA IV-a: 1. R.P. Ungară $15^1/_2$ puncte (din 20 partide); 2. Germania occidentală 15 puncte; 3. Anglia 12 puncte; 4. Columbia 10 puncte; 5. Elveția 10 puncte; 6. Belgia $8^1/_2$ puncte; 7. Luxemburg 1 punct.

Intîlnire internațională de fotbal pe Stadionul Republicii

Amatorii de sport din Capitală vor avea prilejul să urmărească astăzi după amiază pe Stadionul Republicii o nouă manifestare sportivă internațională: jocul de fotbal dintre echipele „Flacăra" Ploești și „Ruda Hvezda" Bratislava, una din fruntașele campionatului primei categorii din R. Cehoslovacă.

Jocul va începe la ora 16,30 și va fi arbitrat de M. Popa.

In deschidere, la ora 14,45, va avea loc întîlnirea dintre Selecționata taberei de juniori de la Bistrița și echipa Tînărul Dinamovist.

SPECTACOLE

TEATRE: **Teatrul Național „I. L. Caragiale"** (Parcul I. V. Stalin — Teatrul de vară) orele 20: Revizorul; **Ansamblul de Estradă al R.P.R.** (cal. Victoriei 33—35) orele 20: Să cînte muzica; **Teatrul de vară „23 August"** orele 20: Concert de muzică ușoară; **Teatrul de vară „Nicolae Bălcescu"** orele 20: Fără mănuși; **Teatrul Armatei** (grădina Boema) orele 20: Program de cîntece și dansuri; **Teatrul Tineretului** (grădina Filimon Sîrbu) orele 19,45: Neisprăvitul; **Teatrul Evreesc** (grădina din str. Mircea Vodă nr. 5) orele 20: Cu sare și piper; **Teatrul Țăndărică** (grădina din str. Doamnei nr. 27) orele 20. Umor pe sfori.

CINEMATOGRAFE: **I. C. Frimu, Patria:** Locotenentul lui Rakoczi; **Republica, București, Grădina Progres:** Fetele din Piața Spaniei; **Infrățirea între popoare:** Incărcătură periculoasă; **Maxim Gorki:** Povestea din pădure; **Tineretului:** Aurel Vlaicu; **Arta:** Iulia; **Timpuri Noi:** Paharul revărsat, In desișul pădurii și Pionieria nr. 5; **Elena Pavel, 1 Mai:** Suflete zbuciumate; **Lumina:** Fanfan la Tulipe; **Victoria:** Marile speranțe; **Gh. Doja:** Un caz în taiga; **Alexandru Popov:** Insula misterioasă; **8 Martie:** Soldatul victoriei (seria I-a); **Vasile Roaită:** Poemul dragostei; **Unirea:** Concert internațional, Intrecerile sportive prietenești; **Cultural:** Volga-Don; **Constantin David:** In vîrtejul dansului; **Alex Sahia:** Echipa de pe strada noastră; **Flacăra:** Balada Siberiei; **Munca:** Un pichet în munți; **Popular:** O noapte la Veneția; **M. Eminescu:** Poarta nr. 6; **Miorița:** Povestea micului cocoșat; **Moșilor:** Aventură la Marienstadt; **23 August:** Keto și Kote; **Ilie Pintilie:** Vinovați fără vină; **8 Mai:** Vara pionierilor, Floricica roșie și Bolnavul închipuit.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA Piața Scînteii. — Tel. 7.60.10—7.60.20. Abonamentele se primesc la toate oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".
C. 09519